

JOURNAL

URANTIA-kirjan lukijoiden uutislehti ja lukemisto

TÄSSÄ NUMEROSSA

<i>Mitkä ovat tämän päivän ajatukseni huomisesta?</i> <i>Carolyn Kendall, Chicago, Yhdysvallat</i>	1
<i>Vuosituhat</i> <i>Neal Waldrop, Geneve, Sveitsi</i>	5
<i>Espanjankielinen verkkosivusto ja verkkokoulu</i> <i>Andrés Rodríguez, Bogota, Kolumbia</i>	7
<i>Opetusten levittäminen</i> <i>Ralph D. Zebr, New York, Yhdysvallat</i>	9
<i>Kolumbian Urantia-yhdistyksen vuosikokous</i> <i>Andrés Rodríguez, Bogota, Kolumbia</i>	14
<i>Urantia-kirja ja ihmisperäinen lähdeaineisto</i> <i>Jeffrey Wattles, Ohio, Yhdysvallat</i>	15
<i>Maaailman kirjamesut New Delhissä</i> <i>Bhagavan S. Buritz, Havaiji, Yhdysvallat</i>	16
<i>Uutisia Virosta</i> <i>Peep Söber, Tallinna, Viro</i>	20
<i>Urantia 2000 -konferenssi, New York</i>	sisä- kansi

Mitkä ovat tämän päivän ajatukseni huomisesta?

CAROLYN KENDALL

Esitetty Urantia-säätiön perustamisen kunniaksi järjestetyssä juhlassa
Chicagossa lauantaina 18. maaliskuuta 2000

Johdanto

Jonakin kauniina huomispäivänä me tai jälkeläisemme heräävät hätkähdyttävään uutiseen, joka kertoo, että jonnekin päin planeettaamme on saapunut majesteettinen Paratiisin persoonallisuus. Hänen seurassaan on kaksitoista juhlallista persoonaa, ja kaikki aineelliseen olomuotoomme kuuluvat kansalaiset voivat nähdä heidät. Ja ikään kuin tässä ei olisi kylliksi riemun ja kiitoksen aihetta, meneillään on vielä sitäkin hämmästyttävämpi tapahtuma, joka ei ole ihmissilmin nähtävissä, mutta jota uudet ystävät sen valoisine yksityiskohtineen kuvailevat. Näin tapahtuu Lahjoittautuneen Pojan aloittaman tuomiokauden päättävä nukkuvien sielujen tuomio ja kuolleistanousu. Sen toimittavat kuolleistanousun airuet, joiden asuinpaikka on ollut maailmassamme jo kauan. Kun uusi tuomiokausi julistetaan, toinen Paratiisin olentojen ryhmä asettuu asumaan tänne ja ryhtyy suunnittelemaan uutta aikakautta seuraavaa ajanjaksoa: valon ja elämän aikakautta. Tuona ihanana huomenena vielä yksi olento, tuttu ja isällinen, kunnioittaa meitä olemalla läsnä kuolevaisveljiensä ja -sisartensa parissa, mutta voi, vain vähän aikaa. Kun pitkä päivä päättyy, hän valmistautuu poistumaan, mutta vasta kun olemme saaneet nauttia hänen armollisesta läsnäolostaan viimeiseen hetkeen saakka. Kuulemme jälleen kerran hänen inspiroivan kehotuksensa julistaa Jumalan Isyyttä ja Isän maailmanlaajuisen perheen jäsenten poikautta ja tyttäryyttä.

Fantasiaako. Totta. Mutta vain ajoituksen osalta. Tuollaisia vierailuja tulee todellakin tapahtumaan, mutta ajankohtaa emme tiedä. Miten kadehdimmekaan jälkeläisiämme, jotka tulevat varmasti olemaan innoissaan sellaista nähdessään ja kuullessaan!

Urantia-ilmoituksen tehtävä

Neljätuhatta vuotta sitten Makiventa Melkisedek tuli Urantialle. Hänen tehtävänä oli valmistaa tietä Nebadonin universumimme Luoja-Pojan, Kristus Mikaelin, Jeesus Nasarettilaisen lahjoittautumiselle. Makiventa toi aikansa ihmisten tietoisuuteen uudelleen käsityksen ainoasta Jumalasta. Hänen viestinviejiensä ponnistuksista kehkeytyi monta uutta uskontoa, kuten hindulaisuus, buddhalaisuus, zarathustralaisuus, konfutselaisuus, taolaisuus ja juudaismi.

Mikael saapui maailmaamme vuonna 7 eKr. Hänen esisijaisena tehtävänä oli kokemuksellisen tiedon kautta saavuttaa universumiinsa kohdistuva hallitsijanvalta. Maailmamme oli seitsemäs ja viimeinen niistä lahjoittautumisista, joiden kuluessa hän pukeutui universuminsa luotujen hahmoon. Urantialla hän otti ihmisen, alimman universumipersonallisuuden, hahmon. Jeesus

opetti meille Taivaallisesta Isästä ja esitti Isälle suurimman esimerkin siitä, mitä on olla ihminen. Kristillisen kirkon perustaminen ei ollut Mikaelin lahjoittautumisen ensisijainen tarkoitus. Olisi ehkä ollut parempi, että hänen opetuksensa olisivat kohentaneet kaikkia jo olemassa olleita uskontoja: hindulaisuutta, buddhalaisuutta, zarathustralaisuutta, konfutselaisuutta, taolaisuutta ja juudaismia.

Urantia-kirja, viides aikakautinen ilmoitus, on lyhyen 45-vuotisen historiansa kuluessa saanut ympärilleen joukon alkuperäänsä koskevia mielikuvituksellisia legendoja. Sitä eivät tuoneet maan päälle avaruusoliot avaruusaluksissaan. Se ei materialisoitunut vaatekaappiin Detroitissa. Sitä ei löydetty pankkiholvista Chicagossa. Urantia-ilmoitus oli piirustuslaudalla keskiajalta saakka. Ilmoitus oli ilmestymistavaltaan ainutlaatuinen; sen alku on mysteerin verhoama ja siihen liittyvät tapahtumat ovat tosiaan legendaarisia, mutta sitä ei laskettu maailmaan orpona — ajelehtimaan suunnitelmatta, tarkoituksetta ja ohjauksetta. Kapinan ja sopimuksen rikkomisen perintöosan eristämä keskiväliolentojen ryhmä vetosi korkeisiin universumiviranomaisiin saadakseen mahdollisuuden kertoa planeettamme historian **koko** tarina, esittää inspiroiva kertomus universumista ja sen olentojoukoista, **oikea** kertomus Jeesuksen elämästä maan päällä, ja suunnitella Poikien seuraavan luokan lahjoittautumista maailmaamme. Nebadonin paikallisuniversumissamme ei koskaan aiemmin ollut kokeiltu ilmoituksen antamista **kirjan muodossa**.

Kohdassa 241:3 kirja toteaa: *Mestari-Poika voi tahtonsa mukaan muunnella asuttujen planeettojen hengellistä tuomiojärjestystä ja evoluutionaarista mukautumista*. Hän voi tehdä ja toteuttaa mielensä mukaisia suunnitelmia eritoten niitä maailmoja koskien, joille hän on lahjoittautunut, ja vieläkin erityisemmin silloin, kun kysymys on maailmasta, jossa hän suoritti viimeisen lahjoittautumisensa. Mikael itse hyväksyi prototyypin — **Sana tehdään Kirjaksi**.

On epävarmaa, onko tämä ilmoitus Melkisedekin ilmoituksen tavoin hätätilanteessa esitetty. Melkisedekin ajoista poiketen jumalakäsitys on elossa ja voi hyvin. *Urantia-kirja* pyrkii korvaamaan Planeettaprinssin Dalamatia-kulttuurin, ensimmäisen aikakautisen ilmoituksen, menetyksen 500.000 vuotta sitten; sehän menetettiin kapinassa ja epälojalisuudessa. Se tuo uudestaan tietoisuuteemme Aatamin lahjoittautumisen biologiset periaatteet, toisen suuren ilmoituksen 37.000 vuoden takaa, ja toisen menetyksen, jonka aiheutti kummankin lahjoittautuvan persoonallisuuden rikkomus. *Urantia-kirja* on planeettaamme siunaavien, tulevaisuuteen sijoittuvien, vieläkin suurempien tapahtumien edelläkävijä.

Makiventa oli Abrahamin aikoihin eläneiden ihmiskumppaniensa nähtävissä. Mikael oli nähtävissä Jeesuksena. Urantia-lukujen opiskelijat tiesivät yleisesti, ettei *Urantia-kirjan* ohessa ilmestynyt, ei näkyvästä eikä näkymättömänä, kukaan Paratiisin Pojista. Mitään tuomiokautista tuomiota

ei tapahtunut Makiventa Melkisedekin lahjoittautumisen aikaan 4000 vuotta sitten, niin kuin tapahtui Jeesuksen maisen elämän lopulla. Mitään tuomiota ei myöskään liittynyt Urantia-lukujen tuloon. Asiasta esitettiin kysymys, johon saatiin kieltävä vastaus.

Elokuun 21. päivänä 1951 asetettiin kuitenkin virkaansa Mikaelin sijaishallitsija. Mikaelilla on edelleen virassa toimivan Planeettaprinssin arvonimi, mutta uudella sijaishallitsijalla ei ole valtuuksia päättää Lahjoittautuneen Pojan jälkeistä aikakautta. Sellainen tehtävä kuuluu aina Paratiisin Avonaali-Pojalle, joka voi olla suorittamassa joko hallinnollista tai teknistä tehtävää käyntiä, tai sitten sen toteuttaa uudelleen vieraileva Mestari-Poika. Uusi Planeettaprinssinä toimiva sijaishallitsija on Melkisedek. Hänen uskotaan olevan yksi niistä kahdestatoista Melkisedek-pesänhoitajasta, jotka ovat Caligastian kapinan jälkeen vuoronperään palvelleet planeetalla.

Ensimmäisenä tekonaan uusi sijaishallitsija järjesti maailmamme ihmistä ylempänä olevan hallinnon uuteen uskoon Urantian Korkeimman oikeuden asettamalla. Se koostuu niiden ihmistä ylempänä olevien ryhmien johtajista, joiden asemapaikkana planeettamme on. Korkein oikeus ei ole niinkään oikeudellinen elin kuin neuvonantajaryhmä. Hän ilmoitti, että vastuu *Urantia-kirjan* kaikinpuolisesta menestymisestä ja ohjauksesta on annettu edistyksen serafeille seuraavien 500 vuoden ajaksi. Ensimmäisten sadan vuoden ajaksi vastuu ilmoituksen välittömästä edistämisestä uskottiin kuitenkin kirkkojen serafeille. Ylivalvonta oli ollut voimassa jo vuodesta 1935 lähtien, ja sen tulkittiin tarkoittavan, ettei päämääränämme ollut tukea **uskonnollis-institutionaalista** vallankumousta, vaan mieluumminkin saada aikaan **hengellinen** vallankumous.

Sijaishallitsija otti haltuunsa Urantia-ilmoituksen ohjaamisen, ja hän hahmotteli tavat, joilla ilmoitusta oli määrä hoitaa lähtien korkeimmasta serafista ja päätyen alempiin keskiväliolentoihin hänen puolellaan kulisseeja. Urantia-säätiölle ja Urantia-veljeskunnalle kuuluisi vastuu levitystyöstä ihmisten keskuudessa: säätiö kirjaa julkaisemalla ja veljeskunta demokraattista, jäsenyyteen perustuvaa yhteiskienluontioorganisaatiota ylläpitämällä.

Kulissien takana

Joku saattaisi ajatella ilmoituksenantajan ja planeetan valvojen toimivan ikään kuin suuren teatterin kulissien takana. Sellaisia ohjaajia ja asiainhoitajia on tällä hetkellä, jotka ovat hiljaa, mutta joiden ääni ei ollut yhtä vaimea menneinä aikoina. On näyttämöapulaisia, on ääni- ja valoteknikkoja. Sen jälkeen kun käsikirjoitusluonnos oli laadittu, näytelmän kirjoittajat käyttivät yli kaksikymmentä vuotta vuorosanojen hiomiseen ja sen varmistamiseen, että ihmisnäyttelijät harjoittelivat, oppivat vinkkinsä ja harjaannuttivat sijaisensa. Tällä käänteentekevällä draamalla on ylevä tarkoitus, ja se käy selkeästi ilmi käsikirjoituksesta.

Maailma ei loppu. Planeetta ei pala poroksi, ei ydinsodan eikä muunkaanlaisessa tuleessa. Saatana ja Lucifer eivät vie harhailevaa väkeämme. Caligastia ei kontrolloi

mieltämme eikä sieluumme. Meitä varten on paljon parempi suunnitelma.

Jeesus lupasi, että Isä lähettää entistäkin pitemmälle menevän osoituksen vanhurskaudesta ja entistäkin laajemman ilmoituksen totuudesta (1914:4). Tämä vanhurskautta osoittava on oleva joko Avonaali-Poika tai Kolminaisuuden Opettaja-Poikia, tai kaikkia kolmea luokkaa olevia lahjoittautuvia olentoja samalla kertaa: Avonaali, Kolminaisuuden Opettaja ja Mikael itse paluukäynnillään. Opettaja-Poikien etujoukko on jo katsastamassa “tiluksiaan” kohentamiseksi valmistautuen. Meille annetaan kirjassa lupaus, että nämä vierailut **tulevat** toteutumaan; se on epäilyksetöntä. Sitä sen sijaan sopii epäillä, että joku meistä olisi elossa niitä todistamassa. **Tulevien vuosien tärkeänä tehtävänä on kuitenkin valmistella tätä tulevaa loisteliasta näytelmää.**

Sillä välin

Kirkkojen enkelten vastuu-aikaa on jäljellä noin 35 vuotta. On aika punnita niiden miesten ja naisten viisautta, joiden käsitykset antoivat ilmoitukselle omaa väriään. Turvauduttiin tuhansien uskonnontutkijoiden ja filosofien käsitteisiin lisäämään ydintotuusien ymmärrystämme. Nämä lähteet on pantava merkille siksi, että ne osoittavat ihmisen evoluutionvaraisen ajattelun arvon. Ilmoitus ei saa jalansijaa, ellei maailman väestön enemmistö kehity näiden ajatusten vastaanottamisen edellyttämälle tasolle. Takaiskuja on tullut. Toinen maailmansota vei meitä filosofian alalla taaksepäin luonnontieteiden ja teknologian puolestaan edetessä nopeasti. Maailman väestö on vähitellen kohdistamassa huomionsa taas korkeampiin arvoihin ja hengellisempiin pyrintöihin. Tehtävänä on kannustaa, kohentaa ja ylevöittää sivilisaatiota.

Emma L. Christensen (Christy) jakoi meille rohkaisevaa informaatiota vuonna 1967 [veljeskunnan] toiselle kolmivuotisittaiselle edustajakokoukselle esittämässään puheessa:

“Olen aikaisemmin palauttanut mieleenne, että Urantian taivaalliset valvojat ovat järjestämässä pieniä hengen johdattamista henkilöistä koostuvia ryhmiä kaikkialla maailmassa — kaikkien kansakuntien keskuudessa — ja nämä totuuden pataljoonat, nämä **valtuutetut**, ovat nykyään mukana kymmenissä elintärkeissä hankkeissa, jotka liittyvät maailman kunnouttamiseen sen jälkeen, kun nykyiset masentavat konfliktit ovat ohitse.

“Eikä näistä Urantian kuolevaisvaltuutettujen hätyryhmistä yhdenkään vastuulla ole juhlallisempi velvollisuus kuin on meidän ryhmällämme. Meidät on kutsuttu tekemään suurtyö siinä, että toimimme aloitteentekijöinä tarjoamalla kuolevaiselle ihmiselle uutta valoa: uuden ilmoituksen, Jumalan rakkaudesta. Entisaikojen kevyt hölkkävauhtinen uskonto ei enää riitä vastaamaan nykypäivän haasteisiin. Jeesuksen elämäntavan seuraaminen vaatii tekoa, joka kertoo täysimääräisestä sitoutumisesta, antaumuksellisista tarkoituksesta, määrätietoisesta tavoitehakuisuudesta; se on raikeus kutsu elämään, joka ei tunne kompromisseja.”

Ilmoituksenantajat olivat jo alkuvaiheessa tiedotta-
neet foorumille: “Teidän tulisi tuntea tyytyväisyyttä ja
jopa saaneeenne kunnianosoituksen sikäli, että olette
mukana *Urantia-kirjan* pioneeriryhmässä. Kirja edustaa
planetaaristen valvojienne taholta vakavaa pyrkimystä
saada jonakin päivänä aikaan ehompi yhtenäisyys niiden
urantialaisten keskuuteen, jotka tunnustavat uskovansa
Jeesuksen elämään ja opetuksiin.” Heidän neuvonsa
kuului, ettemme kenties “voi odottaa Urantia-ilmoituk-
sen tulevan laajalti hyväksytyksi ennen kuin **90 prosent-
tia veljeskunnasta pääsee tarkoituserien yhtenäis-
syyteen**, aivan kuten ei maailmanrauhaakaan saavuteta
ennen kuin **90 prosenttia kansakunnista haluaa rauhaa**.”

Tarkoituserien yhtenäisyys

Urantia-kirja osoittaa häpeästä punaisena aikaisem-
pien ilmoittajien ja heidän oppilaidensa mielettömyydet.
Mitähän tulevien aikojen ilmoittajat sanovat Urantia-
ilmoituksen palvelijoista? Tehtävänämmä on auttaa val-
mistamaan tietä seuraavalle lahjoittautuvalle Pojalle,
mutta tuleeko hän niin kauan kuin on olemassa keske-
nään kilpailevia *Urantia-kirjaan* uskovien ryhmäkuntia?
Saamme arvella, että seuraava Poika viivyyttää tuloaan,
kunnes on olemassa **yksi** uskovien ryhmä, joka toimii
yhdessä sosiaalista rauhaa ja hengellistä harmoniaa kes-
kuudessamme ja maailmassamme edistäen. Meidän on
mahdotonta edetä seuraavaan aikakauteen vastakkaisten
tarkoituserien puolesta toimien. Meillä ei ole muuta
vaihtoehtoa kuin aloittaa uudelleen pyrkimys yhtenäis-
syyteen.

Vuosi sitten pieni ryhmä lukijoita otti asiakseen, ta-
voitteiden yhtenäisyyteen pyrkivässä hengessä, etsiä
keinoja saada kaksi toisistaan poikkeavaa ryhmää yhteen.
Tuhatvuosialoite syntyi maaliskuussa 1999 niin, että
mukana oli kymmenen erilaisia näkökantoja edustavaa
henkilöä. He kokoontuivat keskustelemaan ja väit-
telemään kysymyksistä, jotka jakavat lukijakunnan, ja
harkitsemaan, minkälainen organisaatio houkuttelisi sekä
Fellowshipin että IUA:n jäseniä ja niin ikään lukijoita,
jotka eivät ole järjestyneitä. Kesäkuussa ryhmä laajeni
kahdeksikymmeneksi, ja yhteistuumin ehdotimme
järjestöallianssin perustamista. Komitea antoi IUA:n ja
Fellowshipin puheenjohtajille tehtäväksi saattaa idea
oman järjestönsä tietoon. Fellowshipin yleisneuvosto
äänesti allianssin puolesta. Mutta jo ennen äänestystä ja
ennen kuin asiassa voitiin edetä pitemmälle, yksi Fel-
lowshipin johdon jäsen julkaisi *Urantia-kirjan* IV osan
erillisenä teoksena. IUA oli pettynyt siihen, miten Fel-
lowship reagoi kyseiseen Urantia-säätiön tekijänoikeuk-
sien loukkaukseen, ja asian eteneminen pysähtyi.

Monia ajatus useista erillisistä *Urantia-kirjan* levittä-
miseen omistautuvista organisaatioista ei huolestuta.
Liian monta ryhmää suorittamassa samoja palveluja sa-
moille ihmisille merkitsee kuitenkin kilpailutilannetta ja
rahan tuhlaamista, tilanne luo niin ikään kyräilyä, ja ylei-
sön keskuudessa se aiheuttaa sekaannusta.

Millainen organisaatio palvelee parhaiten?

Millainen organisaatio palvelee meitä parhaiten, on seikka,
jota meidän tulee harkita, **kun** — ei **jos** — vaan **kun** kaksi
jäsenyyteen perustuvaa ryhmäämme yhdistyvät. Fellowshi-
pin ja IUA:n on enemmän tai myöhemmin löydettävä
keinot toimintojensa yhdistämiseen.

Planeetan sijaishallitsija vakuutti Urantia-veljeskuntaa
suunnitelleille, että jonkin aikaa peruskirjansa varassa
toimittuaan kokemus opastaisi heitä sen muuttamisessa.
Vaikka veljeskunnan (nykyisen Fellowshipin) peruskirja
onkin hänen hyväksymänsä, se ei ole pyhä. Or-
ganisaatioistakin tulee helposti päämäärä sinänsä ja ne
menettävät ajan myötä tehokkuuttaan. IUA kehittää
rakenteitaan sen mukaan kuin tarve vaatii ja mahdollisuudet
antavat myöten.

Sulautuminen on neuvoteltavissa, mutta näin ai-
kaansaatu kokonaisuus on harvoin toimiva. Tuhat-
vuotisaloitekomitea punnitsi kokonaan uuden organisaation
muodostamista perustoista lähtien ja siihen kummankin
ryhmän toimivat piirteet yhdistäen. Amerikkalaisten tulee
muistaa, että amerikkalaismallisten järjestöjen ja muun-
maalaisten lukijoiden kannalta soveliaiden ja käyttökel-
poisten organisaatioiden välillä on melkoisia eroavuuksia.

Keskeisin ongelma ei suinkaan ole siinä, voivatko kak-
si olemassa olevaa lukijajärjestöä yhdistyä. Olkoon uusi
kokonaisuus mikä hyvänsä, sen tulee työskennellä rinnak-
kaisena ja tasa-arvoisena järjestönä Urantia-säätiön kanssa.
Alkuperäinen suunnitelma siitä, että Urantia-järjestöjä on
kaksi, on järkevä. Sekä Urantia-säätiön että Urantia-
veljeskunnan tehtävänä oli kirjan ja sen opetusten levittä-
minen. Toisen ryhmän, säätiön, oli määrä olla pieni, **auto-
kraattinen**, itsetäydenteinen, ja sillä oli vain muutama
tärkeä funktio: kirjan julkaiseminen, kääntäminen ja suoje-
lu. Sen perustamisasiakirjassa tai säännöissä ei ole mitään
säännöstä **tavasta**, jolla kirjaa ja sen opetuksia tulee levit-
tää; sillä ei ole jäsenyyteen perustuvaa rakennetta eikä
sellaista edellyttävää säännöstä. Toisen organisaation,
veljeskunnan, oli määrä olla **demokraattinen**, jäsenyyteen
perustuva ryhmä, ja toimia yhteyksienluojaelimenä. Järjestö
koordinoi kaikkia opiskelemiseen, opettamiseen ja ko-
koontumiseen liittyviä puolia. Näin sen peruskirjassa lukee.
Vaikka säätiön johtokunnan jäsenet saattoivat veljeskunnan
taipaleelleen, järjestöjen välisen suhteen ei silti ollut kos-
kaan määrä olla vanhemman ja lapsen suhde. Tavoitteena
oli toisiaantäydentävyys ja yhteistoiminta. Jokainen ymmär-
si, minkä vuoksi järjestöt olivat erillisiä, ja käsitti niiden
välisen työnjaon. Toisen ryhmän tuli olla enemmistön
tahtoon vastaava — poliittinen; toisen tuli olla vapaa
poliittisista paineista. Vuoden 1955 ja 70-luvun puolivälin
välillä ei kumpikaan osapuoli loukannut toisen osapuolen
oikeuksia.

Muuttamaton ilmoitus — mikä se näistä on?

Samassa aiheessa pysyäkseen, meidän tulee työskennellä
yhdessä sen hyväksi, että *Urantia-kirjasta* käännöksineen on
olemassa vain yksi versio. Uskovat ovat ymmällä “koske-
mattoman tekstin” käsitteestä, kun painoksessa painoksen
perään esiintyy tekstimuutoksia. Meidän ei pidä lisätä tätä
hämmennystä päästämällä myyntiin uusia painoksia, jotka

ovat muuta kuin korkealuokkaisia tai joissa on taas uusia virheitä. Viimeinen ilmoituksenantajain hyväksymä muutosten sarja sisältyy ennen viimeisen kontaktikomisio-laisen kuolemaa julkaistuun laitokseen. Yksi syy siihen, miksi säätiö voimiaan säästämättä pitää merkit voimassa on se, että ne ovat käytettävissä yksilöimään aito *Urantia-kirja* sitten, kun tekijänoikeudet umpeutuvat. Jos versioita on useita, mikä niistä on aito ilmoitus?

Jos *Urantia*-ilmoituksen on määrä kannustaa ihmiskunnan luovaa pohdiskelua seuraavien tuhannen vuoden ajan, kuten kirja sanoo kohdassa 330:2, sen tulee olla kokonainen, eikä sen rasitteena saa olla mitään siihen kuulumatonta. Ilmoituksenantajat tekivät ihmiskumppaneilleen varsin selväksi, että he halusivat *Urantia-kirjalle* tekijänoikeussuojan. He halusivat *Urantia*-nimelle lain suojan. Jokainen foorumin jäsen tiesi ja ymmärsi tämän. Veljeskunnan ensimmäiset jäsenet tiesivät sen. Johtokunnan jokainen jäsen tiesi sen.

Muuan Uuteen testamenttiin liittyvä ilmiö olisi hyötynyt lain suojasta. Egeanmeren Patmoksen saarella apostoli Johannes Sebedeus koki vaikuttavan henkilökohtaisen ilmestyksen. Hänen Ajatuksensuuntaajansa projisoi hänelle mansiomaailmat, joissa hän näki ylösnousemuskuolevaisten etenemisen mansiomaailmojen läpi. Hän näki lasimeren, neljänkolmatta neuvosmiehen valtaistuimen ja arkkienkelten toimeenpaneman kuoleistanousun nimenhuudon. Tästä näystä on säilynyt vain katkelmallisia vääristymiä. Ajatelkaa, mitä olisimme kuluneiden kahdenkymmenen vuosisadan ajan tienneet kuolemanjälkeisestä elämästä, jos Johanneksella olisi ollut mahdollisuus suojella Ilmestyskirja tekijänoikeuksien.

Valmistaudu siihen, kun aika on "valmis"

Ilmoituksenantajain sanoma oli: älkää rynnätkö julistamaan *Urantia-kirjaa*. Maailma ei vuonna 1955 ollut valmis ryhtymään vanhurskauden etsintään. Kirja oli suunniteltu saamaan jalansija vasta sitten, kun kaoottinen maailmanpoliittinen tilanne kuuluisi menneisyyteen. He neuvoivat: Olkaa sillä välin kärsivällisiä, rakentakaa vähitellen — kouluttakaa opettajia, valmentakaa johtajia, kääntäkää kirjaa **ja** perustakaa tuhansia **opintoryhmiä**. He **eivät** sanoneet: Organisoikaa tuhansia *Urantia*-seuroja. He **eivät** sanoneet: Muodostakaa eliittinen johtajahierarkia, joka tietää, mikä on parasta rivijäsenille. He **eivät** sanoneet: Perustakaa uusi kirkkokunta, kirkko, joka erottaa teidät muista uskonnonharjoittajista ja pysyttää uusille uskojille esteitä, joiden yli hypätä. Ehdotettiin sen sijaan, että tutkisimme Jeesuksen organisaatiota, **sen yksinkertaisuutta**.

Urantia-kirja lupaa, että [e]nnemmin tai myöhemmin on taas uuden ja edellistä suuremman Johannes Kastajan määrä nousta julistamaan: "Jumalan valtakunta on lähellä" [1866:2],

ja kontaktikomisioille vakuutettiin, että jonakin päivänä ilmaantuu uusi uskonnollinen opettaja, joka omaksuu *Urantia-kirjan* opetukset. Kun tällainen suuri opettaja ja ihminen ilmaantuu, vaatii viisautta olla antamatta hallinnon ohjaksia tälle yhdelle yksilölle. Johtajuuden tulee olla edelleenkin hajautettua, ei yhdelle henkilölle keskitettyä, vaikka inspiroiva, dynaaminen opettaja voikin mullistaa elämän ja saattaa monet sielut Isän tykö.

Prioriteetit

Saattaa olla hyödyllistä tarkastella, mihin lojaalisuudentunteidemme ja prioriteettiemme tulisi kohdistua; ja tämä koskee sekä institutionaalista että yksilökohtaista tasoa. Tarkastellaan ensiksi institutionaalista tasoa. Puhuessaan ensimmäiselle kolmivuosisuorittaiselle edustajakokoukselle *Urantia*-veljeskunnan ensimmäinen presidentti William S. Sadler Jr käsitteli näitä asioita: "*Urantia-kirja* ei itsessään ole päämäärä. Veljeskuntakaan ei ole todellinen päämäärä. Ne ovat keinoja saavuttaa päämäärä... Ainoa todellinen päämäärä on Universaalinen Isä." Levitystyölle omistautuminen — *Urantia-kirjan* tunnetuksi tekeminen — on Sadlerin mukaan **toissijainen** lojaliteetti. **Ensisijainen** hengellinen lojaliteettimme ja antaumuksemme kohdistuu Universaaliiseen Isään ja vain häneen. "Joka on antanut *Urantia-kirjan* tärkeyden mennä Jumalan tärkeyden edelle, on lahkolainen urantialainen. Veljeskunta [nykyisin Fellowship ja IUA] ja säätiö perustettiin levittämään kirjaa; kirja on tarkoitettu saattamaan Jumala ja ihminen lähemmäksi toisiaan." Yhteenvetona hän sanoi: "Jos kykenemme tekemään selvän eron keinojen ja päämäärien välillä, jos kykenemme aina alistamaan keinot päämäärille, silloin elämämme todellisenä veljeskuntana jatkuu pitkään, ja vältymme vaaralta, että meistä muodostuu pelkkä kirkko maailman kirkkojen joukkoon, lahko lahkojen joukkoon ... maailmassa, joka ei tarvitse sen kummemmin uutta kirkkoa kuin uutta lahkoakaan."

Kun potilaat tri William S. Sadlerin psykiatrin vastaanotolla valittelivat vaivaansa, jota nykyisin kutsumme stressiksi, hän käytti muuatta peruskaavaa ehdottaessaan heille keinoja saada elämänsä taas järjestykseen. Keskiväliolennot olivat antaneet hyödyllisen prioriteettiluettelon:

1. Työsi — miten ansaitset elantosi.
2. Terveytesi.
3. Perheesi.
4. Kaikki tämä — *Urantia*-luvut ja niihin liittyvät aktiviteetit.
5. Elämän pikkuasiat.

Meidän on hyvä pohtia, mikä prosenttiosuus *Urantia*-aktiviteeteista kuuluu itse asiassa "elämän pkkuasioihin" ja vastaavasti mikä prosenttiosuus on tärkeä valmistauduttaessa planetaarisen etenemisen seuraavaan vaiheeseen.

Vuosituhat

NEAL WALDROP
Geneve, Sveitsi

Puhe Urantia-säätiön 50-vuotisjuhlassa
Chicago, Illinois, 19.3.2000

Sattuipa eräänä sunnuntai-iltapäivänä lähimenneisyyden kaupungissa, että muuan nelihenkinen perhe oli kävelyllä kevään auringonpaisteessa vähän ennen päivällisaikaa. He kävelivät puiston halki päätyen rauhalliselle aukiolle, jota reunustivat leveät jalkakäytävät ja vaahteroiden ja jalavien varjoon sijoitellut pöydät. He ehtivät tuskin istuutua, kun paikalle riensi täysmustaan pukeutunut kookas mies, joka ojensi käsivartensa kohti läheistä oviaukkoa. "Teidän täytyy mennä sisälle", hän messusi juhlallisesti. Jussi loi häneen varautuneen katseen vastaten: "Aiomme vain levätä tässä hetkisen." "Teidän täytyy mennä sisälle", mies toisti lujalla äänellä ja huiatoi kädellään kolmeen kertaan kohti ovea.

Marja näki punan nousevan Jussin kasvoille ja pani merkille suonen sykkeen hänen otsallaan. "On jo melkein illallisaika", hän sanoi, "voisimme siis yhtä hyvin mennä sisälle ja katsoa, mitä on tarjolla." Jussi hymyili ja kysyi kookkaalta täysmustaan pukeutuneelta mieheltä: "Emmekö saisi vain istua tässä varjossa?" Mies pani kätensä puuskaan ja toisti kuivalla ja matalalla äänellä: "Teidän täytyy mennä sisälle." Jussi kohautti olkapäitään luoden katseensa läheisen puun suuntaan, jonka siimeksessä lapset olivat kyykyssä tarkastellen pieniä kiviä ja villikukkia. "Jaana, tulehan tänne", hän sanoi. "Alapa tulla, Mika."

Kun heidät oli ohjattu pöytään työpöytänsä ravintolasalissa, jonka seinä koristivat raamatullisia kohtauksia kuvaavat freskot ja ikonit, muuan kerubimainen, pyylevä tarjoilija toi heidän eteensä vuoronperään kreikaksi, latinaksi ja muinaisella kirkkoslaavilla kirjoitettuja ruokalistoja. Jussi ja Marja eivät hyväksyneet hänen vakuutteluaan, että vakioannos oli syötävä ja vielä houkuttelevan näköinenkin. He vaativat sen sijaan saada ensin vettä ja sitten luettavan ruokalistan. Lopulta he saivat eteensä neljä vesilasia ja koukeroinen goottilaisin kirjaimin kirjoitetun listan, jota koristivat korumaiset alkukirjaimet. Marja nosti lasin huulilleen mutta laski sen nyrpistellen kiireesti pöydälle. "Mitä nyt?", Jussi kysyi. "Maista itse", Marja vastasi. Janoinen kun oli, Jussi epäviisaasti siemaisi melkoisen kulauksen. "Etikkaa!", hän kiljaisi. Hän katsoi tuimasti tarjoilijaa kysyen: "Mitä tämä on olevinaan?" "Aivan kuten Mestari muutti veden viiniksi", pyylevä tarjoilija vastasi, "samalla tavalla me muutamme veden etikaksi. Itse asiassa", hän jatkoi supisten, "emme me sitä ihan niin tee; me vain annamme asiakkaille etikkaa, kun he pyytävät vettä. Etikka tekee heille sitä paitsi hyvää, ja me tiedämme mikä on

parasta asiakkaille. Mutta ihailkaahan nyt toki listan kaunista kalligrafiaa; voin selittää teille sanojen historian alkuperäisestä hepreasta, kreikasta, latinasta tai muinaiskirkkoslaavista lähtien." Hän käveli sitten hymyssä suin pois. Jaana sanoi: "Isi, minulla on nälkä. Missä on pihvi?" "Ei täällä, kulta," Jussi vastasi, "meidän pitää mennä jonnekin muualle." Kun he poistuivat alkuillan varjoihin ja valopälviin, Jussi huomasi Mikan kaataneen kumoon yhden epämurkavista puutuoleista. Olkoon, hän päätti. Se ei ollut niin tärkeää, että olisi saanut hänet palaamaan.

Voi olla, että rinnastukset entisajan vakiintuneiden kirkkojen käyttämiin menetelmiin menevät liian pitkälle; voitte kuitenkin tulkita tarinaa mielenne mukaan. En varmasti ryhdy ruotimaan sitä hepreaksi, kreikaksi tai latinaksi. Oli miten oli, mitään epäilystä ei kuitenkaan voi olla siitä, että olemme syvässä kiitollisuudenvelassa *sekularismin* kapinoinnille *kirkollista totalitarismia vastaan*, mistä keskiväliolentojen komissio kertoo, että sen tuloksena nautimme *monista vapauksista ja mielihyvän aiheista* [2081:6] samoin kuin *Amerikan industrialismin hämmästyttävästä luovuudesta ja läntisen sivilisaation ennennäkemättömästä aineellisesta edistymisestä* [2081:7]. Nyt, kolmannen vuosituhannen kynnyksellä, meidän on luotava umpeen kaksi ammottavaa kuilua, jotka ovat jakaneet yhteiskuntaa muutamien viimeisten vuosisatojen ajan: krooninen ja usein herjauksiin johtanut kilpataistelu uskonnon ja tieteen välillä sekä edellistekin myrkyllisemmät riitelyt erilaisten perinteisten uskontojen ja nykykulttuurin monien suuntausten välillä.

Edellä sanottua toteuttaessamme, meidän tulee olla varuillamme, ettemme sorru esittämään älyllisiä tulkin-toja, sillä siitä ei ole kysymys. Ei ollenkaan. Meidän tulee niin ikään olla varuillamme, ettemme joudu teologiseen kiistelyyn, samaan ikaikaiseen ja nautinnolliseen taktiikkaan, johon samarialaisnainen Nalda turvautui Jeesuksen tutkivalta katseelta välttyäkseen (1613:3). Kaikki mainitsemani keinot johtavat mutkikkaaseen älylliseen piehtarointiin, joka vie sivuun ja kääntää syrjään kutsun olla täydellinen niin kuin Isä on täydellinen ja rakastaa muita niin kuin Isä rakastaa meitä. Meille kerrotaan, että esittämiäni tapoja käyttäessään *[a]jatteleva ihminen pyrkii poikkeuksesta ... järjeistämään, traditionalisoimaan ja institu-tionalisoimaan väkevän ja vaikuttavan uskonnon, joka uhkaa saada hänestä otteen, toivoen saavansa sen tällä tavoin hallintaansa* [2083:2].

Uudet opetukset ovat hengellisiä, mielellisiä ja kulttuurisia, **eivät** pelkästään hengellisiä. Ne vastaavat yksilön ja yhteisön kasvun ja edistymisen kaipauksiin,

eivät vain “pelastumisen“ kaipuuseen. Ne kokoavat kunkin ihmisyksilön ja koko sivilisaation kaiken kokemuksen; ne **eivät** litisty älyperäisiksi oppikappaleiksi, moraalinormistoiksi tai pyhiksi rituaaleiksi. Opetusten perimmäinen vaikutus on uusin liittosopimus: Jumala Isällä ja Jumala Äidillä on meistä itse kutakin ja koko ihmissuvun asuttamaa planeettaa varten suunnitelma.

Suhtautua ilmoitukseen puhtaasti uskonnollisesti on sen vuoksi puutteellista ja virheellistä. Meille **ei** ole suotu vapautta vain istua nurkassamme *Urantia-kirjaa* lukien ja sen hengellistä inspiraatiota ihastellen. Ei. Meidän on tehtävä paljon enemmän. Meillä on velvollisuuksia toinen toisiamme, yhteiskuntaa ja planeettamme kasvuja ja edistymistä kohtaan.

Niin tehdessämme meidän on pitkin matkaa löydettävä keinot innostaa uskonnon harjoittajia, uskontoa harjoittamattomia ja uskonnon vastustajia liittämään voimansa yhteisten ihanteiden tavoittamiseksi. Meidän on tarpeen mielikuvituksissamme hahmotella ja keksiä joustavat puitteet yhteisponnistuksille, keinot kulkea käsikoukkuja muiden kanssa *ihanteiden ja tarkeitusperien yhtenäisyyden pohjalta* ja *[p]äämäärien, mieluummin kuin ... uskomusten pohjalta* [1091:6]. Uskoakseni jopa saamamme tehtävä uuden ja houkuttelevan elämänfilosofian laatimisesta tulee olemaan luonteeltaan aktiivinen, vuorovaikutteinen, kokeileva ja evolutionaarinen — ei mikään nojatuolifantasioiden puolustelu eikä symboleihin, ajattelukaavoihin ja käsitteiden keskinäissuhteisiin perustuvan abstraktin teoretisoinnin tuote.

Viidennen aikakautisen ilmoituksen laatijat esittävät syvällisiä näkemyksiä urantialaisen elämänneon sosiaalisista, taloudellisista ja poliittisista puolista. He tuovat tavan takaa esille yksiselitteisiä arvoarvostelmia, jotka perustuvat historiallisiin, filosofisiin ja moraalisiin näkökohtiin, ja joita he julistavat ja puolustavat väkevin ja lennokkain sanoin. Ellei meillä ole valmiutta hyväksyä, selittää ja tarpeen vaatiessa puolustaa ilmoituksenantajain päätelmiä; ellei meillä ole halua valjastaa omaa viisauttamme ja harkintakykymme koettaessamme toteuttaa ilmoituksenantajain ihanteita yhteiskunnassamme ja elämässämme; ellei meillä ole halua seistä olkapäämme kiinni ilmoituksenantajain olkapäässä tavoitellessamme heidän käänteentekeviä päämääriään planeettamme hengellisen, mielellisen ja aineellisen elämän uudistamiseksi ja kohentamiseksi, niin minkälainen mielikuvituksen lento tarvitaankaan osoittamaan todeksi väitteemme, että olemme uskovia?

Urantia-kirjan antaumukselliset lukijat ovat tähän saakka korostaneet etupäässä näkemystä, että opetuksen levittämisenä on pakko olla tuntuva myönteinen vaikutus yksilöihin ja maailmaan. Mutta on vähintäänkin yhtä loogista nähdä asia päinvastaisesta näkökulmasta. Jopa aivan alustavat, kokeilevat ja hyvinkin kapea-alaiset ponnistukset ilmoituksenantajain **ihan-**

teiden toteuttamiseksi herättävät vääjäämättä kyltymätöntä kiinnostusta myös heidän ideoitaan kohtaan. Tämä on houkuttelevuuden avulla tapahtuvaa levittämistä. Myöhemmin, kun me ja yhteisten tavoitteiden puolesta kanssamme toimivat kykenemme — vähitellen, osittain ja askel askelelta edeten — jo toteuttamaankin ilmoituksenantajain opetuksia, perimmäisenä tuloksena on ilmoituksen leviäminen **elävänä realiteettina**.

Alkuvaiheessa, jossa nyt olemme, tarvitsemme hajakeskitettyä ja verrattain spontaania uusien ideoiden luontiprosessia — ymmärtäen, että me ja jälkeemme tulevat joutuvat kokeilemaan vähintäänkin yhdeksää soveltumatonta toimintatapaa ennen kuin se yksi ja merkittävä etenemistapa löytyy, joka tuntuu kaikin puolin sopivalta. En kuitenkaan usko, että kyseiset potentiaaliset aktiviteetit ja tavoitteet tulostuvat valikoimaksi projekteja, joita meidän uskovien pitäisi ryhmänä ryhtyä luetteloimaan ja lajittelemaan, ottamaan niihin kantaa tai niitä omaksua. Aikomukseni ei ole ehdottaa — päinvastoin asettuisin voimallisesti vastustamaan — sellaista, että *Urantia-kirjan* lukijoiden muodostamat **järjestyneet ryhmät** menevät aktiivisesti mukaan sosiaalisiin, taloudellisiin tai poliittisiin hankkeisiin. Uskovien ryhmänä haasteenamme on sen sijaan löytää keinot, joilla **yksilöt** saadaan parhaiten toteuttamaan syvällisimpiä ja tuloksellisimpia oivalluksiaan, mieluiten yhteistyössä muiden kanssa, jotka ovat tai eivät ole *Urantia-kirjan* lukijoita.

Haaste koskee meitä jokaista. Haaste koskee minua yhtä paljon kuin se koskee kaikkia, jotka haluavat kuulla ääntäni. Itse kunkin meistä tulee penkoa mielikuvituksensa sopukoita myöten ja päättää, mikä omassa tapauksessani on parasta, mitä voin tehdä sivilisaation kasvun ja edistymisen hyväksi planeettallamme Urantialle. Lähtökohtanamme tulee olla itse kunkin opillinen sivistys, kokemus, luonne ja arviointikyky. Sen jälkeen on etsiydyttävä yhteistyöhön muiden samanlaiset päämäärät ja visiot omaavien kanssa.

Ilmoituksenantajain tarjoavat meille ideoita ja oivalluksia, joita voimme ja joita meidän pitäisi tutkia. Voimallinen Sanansaattaja toteaa, että *sosiaalisen veljeyden toteutuminen maailmassanne riippuu paljolti* [597:3] omakohtaisista suunnanmuutoksista ja planeettakohtaisista sovittautumisista, jotka hän selvittää viiden otsikon alla: (1) sosiaalinen veljeyys; (2) älyllisen toiminnan tulosten keskinäinen vaihto; (3) eettinen herääminen; (4) poliittinen viisaus; (5) hengellinen ymmärrys (597:3—598:2). Nebadonin arkkienkeli yksilöi edellisten lisäksi sivilisaation kehittymisen kannalta viisitoista avainasemassa olevaa tekijää (906:6—912:1) ja serafien päällikkö selvittää niitä toimintakenttiä, joita serafien planetaarisen hallituksen mestariserafien kaksitoista ryhmää aktiivisesti edistävät ja tukevat (1254:7—1256:10).

Ulospäin näkyvä uudistus- ja muutostyömme ei tule olemaan uskonnollinen hanke, eikä meidän näissä yhteyksissä tule luonnehtia itseämme “uskonnonharjoittajiksi“. Meidän tulisi lähteä ja me lähemmekin näihin hankkeisiin **hengellisestä** perspektiivistä, mutta

emme levitä mitään uskontoa, edistä mitään uskontoa tai tue mitään uskontoa. Keskinäiset suhteemme samoin kuin suhteemme kanssamme yhteistoimintaa harjoitaviin ovat tavoitehakuja ja käytännöllisiä, eivät diskursiivisia (yhteistä näkemystä kehittäviä), teoreettisia, teologisia tai dogmaattisia.

Sallikaa minun suhteuttaa edellä sanottu nykytilanteeseen. En millään muotoa kiistä tarmokkaiden käännösponnistusten tarvetta, en myöskään vähättele opintoryhmien työtä tai yksilöiden halua syventää opetusten ymmärrystään lukemisen ja pohdinnan keinoin. Kaikki mainitut aspektit ovat sinänsä tärkeitä, ja ne liittyvät kiinteästi Säätiöjulistuksen artiklan 2.2. mukaisiin Urantia-säätiön **johdannaistavoitteisiin**. Mutta säätiön ensimmäisen 50 elinvuoden aikana kiinnitimme vain vähän huomiota sen **pää**tavoitteeseen, joka on ilmoituksenantajain opetusten toteuttaminen elämässämme ja koko maailmassa. Tähän on tultava muutos.

Ilmoituksen antaumuksellisten lukijoiden on painettava ylen määrin vaikeiden ongelmien kanssa:

1. Voidaanko olemassa olevat lukijajärjestöt mukauttaa näitä tavoitteita vastaaviksi, vai tuleeko meidän luoda jokin uusi puitteisto tai rakenne?
2. Miten tuollainen puitteisto itse asiassa toimisi, ja miten ryhmämme suhteutuisi muihin ryhmiin ja organisaatioihin?
3. Onko sellaisia prioriteetteja tai projekteja, joihin ryhmän tulisi keskittyä ensisijaisesti vai onko tämä niitä asioita, jotka tulisi jättää kokonaan yksilöiden vastuulle?
4. Millä tavoin ryhmä kannustaa yksilöitä omaloitteisesti eri projekteihin ja niiden toteuttamiseen?

5. Tuleeko yksilöiden raportoida ryhmälle tai saada siltä minkäänlaista neuvoa tai ohjausta toteutettavia projekteja koskien?

Paljon myöhäisemmässä vaiheessa — tapahtukoon se tämän saman aikakauden puitteissa tai jonakin muuna aikakautena — jokainen Urantian asukas tulee oman vapaan tahtonsa, omakohtaisen vakaumuksensa ja yksilöllisen antaumuksensa mukaisesti värväytymään planeetanlaajuiselle ristiretkelle, jolla hävitetään viimeisetkin Caligastian petoksesta vielä näkyvät jäljet. Se ei tapahdu univormuun pukeutumalla, iskulauseita huutaen eikä miekkoja kalistellen, vaan siten, että kootaan yhteen voimalliset sisäiset realiteetit, jotka todistavat omistautumisesta ja sitoutumisesta: Isän suojelevan valvonnan ja rajattoman rakkauden tietoinen hyväksyminen, aktiivinen osallistuminen hänen ylivertaiseen suunnitelmaansa yksilökohtaisesta ja kollektiivisesta kasvusta ja veljellinen yhteistyö kaikkien kanssa, jotka pyrkivät palvelemaan häntä täällä maan päällä ja ylhäällä taivaassa. Niinä vuosituhansina, joiden kuluttua Urantia vasta saavuttaa mainitun ylimalaisen planetaarisen kehityksen virstanpylvään, me ja muut jotka hyväksymme ilmoituksenantajain aikomukset ja pyrimme toteuttamaan heidän ihanteitaan, saatamme hyvinkin seurata polkuja, jotka näyttävät tuskastuttavan hidaskulkuisilta ja mutkaisilta. Ehkä me silloin, lyhyinä huoahduksen hetkinä vastamäkeen kavutessamme löydämme tukea ja lohdutusta muistellessamme, miten Van ja Amadon, äärimmäisen rajallisine resursseineen ja vain ajoittaisine vihjauksineen lopulta koittavasta riemuvoitosta, ponnistelivat määrätietoisesti ja kärsivällisesti eteenpäin 150.000 vuoden ajan, siihen asti, kun Aatami ja Eeva saapuivat.

Espanjankielinen verkkosivusto ja verkkokoulu

ANDRÉS RODRÍGUEZ
Bogota, Kolumbia

Internetissä avattiin hiljattain espanjankielinen *Urantia-kirjan* verkkokoulu, joka sijaitsee Urantia-säätiön ylläpitämässä *El libro de Urantian* uudessa verkkosivustossa. Koulu on avoin kaikille, jotka haluavat opiskella kirjaa espanjaksi. Sivuston osoite on www.urantia-latina.org. Sivuston hallintopaikka on Chilessä, ja sitä hoitaa Mario Cassus käyttäen hyväkseen internetin tarjoamia viimeisimpiä mahdollisuuksia ja menetelmiä.

Kyseenen projekti on vastaus useiden henkilöiden eri tavoin julki tuomaan pyyntöön kirjan yhteistoimin tapahtuvan syvällisen opiskelun auttami-

sesta tavalla, joka häivyttää pitkien välimatkojen sekä ajan ja resurssien rajallisuuden aiheuttamat pulmat. Tämä Urantia-säätiön projekti ilmaantui urantia-latina-verkkosivustosta saamamme viimeaikaisen kokemuksen innoittamana sekä vastauksena siihen tosiasiaan, että espanjan kielellä ei mitään vastaavaa ollut internetissä tarjolla.

Toiminnan yleispiirteet

Koulu pyrkii kaikin tavoin vahvistamaan veljeyden ja toveruuden ilmapiiriä, minkä vuoksi osanottajien

käyttöön on asetettu viimeisimmät saatavilla olevat kommunikointivälineet. Tavoitteena on edistää sellaista ilmapiiriä, jollainen vallitsee korkeammassa oppilaitoksissa ja johon kuuluu erilaisten mielipiteiden sietäminen, henkilökohtaisuuksien välttäminen ja yhdessä oppiminen yhteistyön ja -toiminnan keinoin. Koulussa ei kuitenkaan noudateta hierarkkista jakoa professoreihin ja opiskelijoihin; kenenkään tietoja ei mitata eikä kenenkään pätevyyttä arvioida. Koetamme näin välttää dogmaattisuutta, fundamentalismia, intellektualismia ja indoktrinoinnin vaaroja.

Osallistujat

Verkkokouluun voivat näin ollen osallistua kaikki, jotka kirjoittautuvat sivuston käyttäjiksi. Osallistuminen edellyttää, että opiskelijalla on sähköpostiosoite, johon ilmoittautumisen vahvistus voidaan toimittaa. Vain kirjoittautuneet käyttäjät voivat hyötyä aktiivisesta osallistumisesta verkkokoulun eri toimintoihin.

Mitä vetäjiltä edellytetään ja mikä on heidän roolinsa

Johtoneuvosto valitsee vetäjät, ja lähtökohtana on tällöin ehdokkaan oma tarjoutuminen tai opiskelijoiden pyyntö. Ehdokkaiden edellytetään osoittavan avoimuutta, vierautta kaikenlaista dogmaattisuutta, vanhaan pitäytymistä tai fundamentalismia kohtaan; heiltä odotetaan avoimuutta monenlaisia tietolähteitä kohtaan. Opiskelijat määräävät yhteistoiminnallaan keskustelujen suunnan. Vetäjät eivät missään tapauksessa ole opettajia, professoreita tai kirjan tulkitsijoita.

Johtoneuvosto

Johtoneuvoston osana on toimia vaikeiden asioiden ratkaisijana ja päättää yleisesti verkkokoulun toiminnasta. Neuvoston jäsenten tehtävät ovat seuraavat: Neuvoston puheenjohtajan vastuulla on koulun edustaminen suhteissa *Urantia*-säätöön, kouluprojektin suunnittelu, kehittäminen ja tulosten arviointi. Johtokunnan jäsenten tehtävänä on tukea puheenjohtajaa ja huolehtia koulun teknisten ja hallinnollisten puolien sujumisesta. Johtoneuvostoon kuuluvat seuraavat henkilöt: puheenjohtaja Seppo Kanerva, jäsenet Nadine Loubet ja Mario Casassus.

Tasot

Osallistumistasoja on neljä. Ensimmäisellä tasolla tutkitaan kirjan ymmärtämisen kannalta keskeisten

sanojen, muun muassa sellaisten jo tuttuja sanojen kuin Jumala, totuus, hyvyys, kauneus, Kolminaisuus jne. alkuperää ja niiden merkityksiä. Mutta tutkittavaan sanastoon kuuluvat myös uudet sanat, kuten lahjoittautuminen, monota, mota, absoniittinen, ultimaton jne.

Toisella tasolla pitäydytään tekstin kirjaimelliseen tulkitsemiseen lauseiden ja tekstikappaleiden osalta. Kolmannella tasolla tutkitaan opetusten merkityssisältöä, sitä mihin tekstin laatija tähtää ja mitä hän tarkoittaa viestittävä. Neljännellä tasolla koetetaan valottaa sanoman syvällistä merkitystä, analysoidaan tyyliä, pyritään pääsemään perille tekstin laatijoiden kokemusmaailmasta syvällisen oivalluksen keinoin ei pelkästään vaikeimmin avautuvia tekstikohtia erittelemällä vaan koettamalla tavoittaa jopa laatijoiden henki.

Metodi

Kurssi käyttää hermeneuttista metodia, joka perustuu samannimiseen filosofian haaraan. Se pyrkii erilaisia erittelymenetelmiä käyttäen selvyyteen ja ymmärrykseen kirjoitetun tekstin rakenteellisista tasoista ja merkityssisällöstä.

Tunnetuksiteko

Tarkoituksenaan muun muassa tämän uutukaisen ja tärkeän projektin saattaminen urantistiveljien ja -sisarten tietoon Mario Casassus teki pääsiäisviikolla kiertomatkan Peruun, Kolumbiaan ja muihin Latinalaisen Amerikan maihin.

Kysymys on siis uudesta välineestä, joka täyttää kolme tehtävää:

1. *Urantia-kirjan* opiskelu joustavasti ja laajalla rintamalla, aikataulutta, professori—opiskelija-asetelmatta ja omia käsityksiään vapaasti julki tuoden.
2. Viidennen ilmoituksen levittäminen internetissä vakavalla ja kunnioittavalla tavalla, joka käyttää hyväkseen parhaissa oppilaitoksissa tunnettuja filosofian työvälineitä.
3. Veljellisyuden lisääminen *Urantia-kirjaan* uskovien keskuudessa maantieteelliset rajat ylittäen.

Kutsumme kaikkia espanjankielisiä veljiämme ja sisariamme liittymään tälle uudelle ja kiehtovalle urantistien tutkimusretkelle kyberavaruuteen.

Opetusten levittäminen

RALPH D. ZEHR

Urantia-säätiön 50-vuotisjuhla

19.3.2000

Kuvittele hetken aikaa seisovasi nyt Paratiisin Saarella. Vähän aikaa sitten koit ajallisuuden viimeisen siirtymäunen. Teet kuten kaikkina aikaisempinakin kertoina ja kiität kuljetussu- pernafia mitä miellyttävimmästä, mukavimmasta ja otollisimmasta palveluksesta. Havonassa ollessasi hän oli kuljettanut sinua ennakkomatkoillasi “saavuttamattomaan” avaruuteen (159:1). Hän oli vienyt täysimääräisesti päätökseen menetelmän, jolla sinut Havonan sinfonisin melodioin herätettiin syvästä siirtymäunenesta. Vaikka jokaisella havonamaailmojen kehällä oli käytössä omanlaatuisensa taivaallinen musiikkitekniikka, tulos oli silti kaikissa tapauksissa täydellinen. Tämänkertainen matka merkitsi yhden aikakauden loppua. Enää ei tule toistumaan se riemastuttava kokemus, että näkee ensimmäistä kertaa täysimääräisen täydellisen, ainutlaatuisen, uuden ja omaperäisen ympäristön (159:2).

Vähän jälkepäin etsiydyt ylösnousemustovereittesi seuraan. He olivat ajallisuuden ja avaruuden univerversumeista edustaen kaikkia seitsemää superuniverversumia. Seistessänne ensimmäistä kertaa yhdessä Paratiisin rannoilla, teidät valtasi halu ylistää ja kiittää kaikkien Universaalista Isää. Spontaani halu jumaloida ja hengellisesti ylistää Luojaa, Valvojaa ja univerversumien univerversumin Infiniittistä Ylläpitäjää myllersi sydämässasi sekoittuen ylösnousemustovereittesi vastaavanlaiseen haluun kunnes yhteinen palvontanne nousi sellaisiin korkeuksiin, että se toi *Jumalten jumalalliselle sydämelle* täyden tyydytyksen. Panit ensimmäistä kertaa merkille, että *Jumaluuden asuinsijoilta ilmestyy kolumbertainen valon virtaus ... Mikä menetelmän riemuvoitto! Mikä täyttymys sille Jumalten ikuiselle suunnitelmalle ja tarkoitukselle, että luodun lapsen äylyllinen rakkaus suo täyden tyydytyksen Luoja-Isän loputtomalle rakkaudelle.* [304:5—305:0]

Edetessäsi kohti Paratiisia olit monet kerrat mukana tällaisissa ylitsevuotavissa palvontatapahtumissa. Saavutettuasi Paratiisissa korkeimman mahdollisen tyydytyksen palvonnan täyteydestä olit kelpoinen liittymään Lopullisuuden Saavuttajakuntaan. Vannottu- anne yksi kerrallaan lopullisen valan, *jonka seuraamukset ovat kauaskantoiset ja merkitys ikuinen* [346:4], saattoitte nauttia menestyksen suloisuutta, kun riemurin- noin osallistuitte seitsemänteen ja ajallisuuden viimeiseen riemujuhlaan.

Tapasit ylösnousemustovereita, vertailitte toisten- ne taustoja, kerroit oivalluksistasi ja muistelite yhteisiä kokemuksia. Itse kukin oli ikiajat sitten aloittanut elämänsä alimmalta mahdolliselta, eläinperäiseltä tasolta ja kivunnut elämän porraspuuta, kierros-

kierroksen perään ja saavuttanut hiljattain kunnian korkeudet (361:5). Sinulla oli nyt mahdollisuus luoda katsaus elämänuraasi sen koko pituudelta. Sinulla oli tilaisuus arvioida kaikkea, jolla oli ollut oma osuutensa menestykselliseen ylösnousemukseesi: opetuksia, käsityk- siä, kokemuksia, lukemattomia avustajiasi, kumppaneitasi ja neuvojiasi.

Kosminen kansalaisuus

Olit oppinut, että *[u]skonnon asiana on luoda, ylläpitää ja herättää yksittäisessä kansalaisessa sellaista kosmista kuuliaisuutta, joka ohjaa häntä saavuttamaan menestystä kaikkien näiden vaikeiden mutta toivottavien sosiaalisten palvelusten edistämiseksi* [1089:8]. Ja lisäksi, että *[t]aloudelliset välttämättömydet sitovat ihmisen todellisuuteen, ja henkilökohtainen uskonnollinen kokemus saattaa tämän saman ihmisen kasvotusten alituisesti laajenevaan ja edistyvään kosmiseen kansalaisuuteen kuuluvien ikuisen realiteettien kanssa* [1093:3].

Ajatus *kosmoksen kansalaisten tuottamisesta* [939:7] sil- loin kun olitte puolisoita kanssa nuoria vanhempia, toi kokonaan uuden ja laajemman ulottuvuuden vanhemmuuteenne. Ja millaista tyydytystä tuottikaan kertoa lapsillenne, sitten kun he olivat siihen kypsiä, ikuisen eloonjäämisen toiveesta ja asettautumisesta mansiomaailmihin. Suurimman tyydytyksen tuo kuitenkin tieto siitä, että he liittyvät kohta seuraasi Lopullisuuden Saavuttajakunnassa.

Mansiomaailman opiskelijat

Herääminen Mansonian kuolleistaheräämissaleissa oli kokemus, jota et unohda koskaan. Pitkäaikaiset serafikumppanisi seisoivat vierelläsi ja katselivat, kun avasit silmäsi näkemään uuden morontiaympäristön. Ensimmäistä kertaa olit myös *jumalallisen Opastajan identiteetistä ja läsnäolosta aidosti tietoinen, Opastajan, joka maan päällä niin pitkään asui mielessäsi ...* [Se oli] *... todella kaiken krunnaava herääminen, todellinen kuolleistaherääminen* [1248:1]. *Kautta ikuisuuden mieleenne palautuvat syvälliset muistikuvat siitä, kun ensi kerran koitte tämän ylösnousemuksen aamun* [533:3]. Kysymyksessä oli toinen riemujuhlamme (305:1).

Sitten alkoi elämellisyydestävieroitusprosessi, *puutteiden korjaaminen* [533:6]: *Biologiset puutteellisuudet korjattiin enimmältään ensimmäisessä mansiomaailmassa. Siellä sukupuolielämää, perbesubteita ja vanhemman osassa toimimista koskevat planetaarisen kokemuksen puutteet joko korjattiin tai siirrettiin oikaistaviksi tulevaisuudessa* [535:3].

Mansioniassa numero kaksi huolehdittiin *äylyllisyyden alueella esiintyvän ristiriitaisuuden kaikkien vaiheiden poistami- sesta ja mentaalisen epäharmonian kaikkien erilaisten ilmentymi- en* [535:4] korjaamisesta.

Kolmannessa mansiomaailmassa ryhdyit vakavissasi harjoittamaan eteenpäin suuntautuvaa morontiakulttuuria (536:1). Tämän koulutuksen *päätarkoituksena on lisätä morontiamotan ja kuolevaisten logiikan toisiinsasubteutumisen ymmärtämistä, morontiamotan ja ihmisen filosofian koordinoitumisen ymmärtämistä* [536:1].

Maailmassa numero kolme saamasi koulutuksen kuluessa sinut tutustutettiin ensimmäistä kertaa *morontialuotujen aidon sosiaalisen elämän vaatimuksiin ja iloihin*. Evoluutionvaraiselle kuolevaiselle oli toden totta uusi kokemus osallistua sosiaalisiin toimintoihin, *jotka eivät perustu itsetehostukseen eivätkä itsekkääseen muiden voittamiseen* [536:4].

Kosmisen tietoisuuden todellinen herääminen tapahtui mansoniassa numero viisi. Teistä oli *tulossa universionmielisiä*. Se oli tosiaankin *laajenevien näköalojen aikaa* [537:5].

Mansiomaailmassa numero kuusi aloitettiin *universion ballintomenetelmän* opetus [537:7]. Se oli sinulle ja ylönousemustovereillesi loistava kausi, jonka kuluessa tavallisesti tapahtuu *ihmismielen ja jumalallisen Suuntaajan täydellinen fuusioituminen* [538:1]. Seremonia oli koruttomuudessaan vaikuttava: Valvova ylienkele ja kirjuriarkkienkele julistivat yhteen ääneen morontiatovereittesi edessä: *”Tämä on rakastettu poika, johon olen suuresti mielistynyt.”* [538:2]. Kohta fuusion jälkeen sinulle annettiin uusi nimi, sinua kuvaava nebadonin-kielinen nimi, jonka saat kohtalonsuojelijajenkeliltäsi (1188:5). (Kukapa muu kuin kohtalonsuojelija, joka on toiminut niin läheisesti kanssasi ja joka tuntee sinut läpikotaisin, olisi pätevämpi valitsemaan kuvaavaan nimen ylönousemusuraasi varten?) Ikuinen kohtalosi oli nyt varmistettu (64:2) ja se oli yhtä kuin *viimein tapahtuvan Paratiisin-saavuttamisen paikkansapitävyyden jumalallinen vahvistaminen* [449:3]. Se oli kolmas riemujuhla (305:1) ja samalla yksi Suuntaajasi suurista päivistä (1212:1). Vietitte seuraavat neljäkymmentä päivää yhtenä olentona hengellisessä syrjäänvetäytyneisyydessä ja mietiskelyssä. Oli aika harkita ja suunnitella ylönousemusuraa, valita jokin *Havonaan johtavista vaihtoehtoisista teistä* ja jokin niistä *eri menetelmistä, joilla Paratiisi saavutetaan* [538:3].

Tuota pikaa olit seitsemännessä mansiomaailmassa, jossa saatava kokemus *kruunaa kuoleman jälkeen välittömästi seuraavan elämänvaiheen*. Siellä sinut puhdistettiin *onnettoman sukuperimän, epäterveen ympäristön ja planeetalta periytyvien epähengellisten taipumusten kaikista jäänteistä*, siellä kitkettiin pois viimeisetkin *”pedon merkin” jäänteet* [538:6]. Olit nyt valmis serafoitavaksi esivalmisteluna Jerusemiin-siirtoa ja viimeistä ”aineellista” kuolleistanousuasi varten (539:6). Menestyksellisesti mansiomaailmoista suoriutuneena sinulla oli nyt oikeus päästä järjestelmäsi pääkaupungin, Jerusemin, kansalaiseksi.

Jerusemin kansalaisuus

Kun mansiomaailmakoulutuksen päätettyäsi ja tultuasi Jerusemissa rekisteröidyksi bona fide kansalaisena, aloit kokea kosmisen kansalaisuuden todellisuutta, olit haltioissasi. Koko sen kauneus ja suurenmoisuus oli riemastuttavaa ja siinä vastuullisena kansalaisena mukanaolo loi syvää tyydytystä.

Virallinen koulutuksesi alkoi itsearviointin korkeakoulussa ja se päättyi Jerusemin kansalaisuuden kouluissa. Aineelliset Pojat ja Tyttaret liittyivät siellä Melkisedekien ja muiden seuraan, kun he *suurenmoisella tavalla pyrkivät tekemään kuolevaiselojäänteistä kehollisia kantamaan edustukselliseen hallitustapaan sisältyvät suuret vastuut* [517:5].

Ensimmäisissä vaaleissa sinulla oli yksi kallisarvoinen ääni. Äänestyskopista poistuessasi tiesit äänestäneesi edustajaa, jolla oli ideoitten lisäksi ihanteita ja jonka vaalilupaukset kertoivat vilpittömistä tavoitteista (1220:9). Edelläsi äänestänyt ylönousemuskuolevainen naapuriplaneetalta pysähtyi ulos mennessään ja kysäisi: ”Etkös sinä olekin ’ristin maailmasta?’” Tunsit helpotusta, kun hän ei jäänyt odottamaan vastaustasi (229:5). Seuraaviin vaaleihin mennessä olit edistynyt morontiaviisaudessa, hengellisessä ymmärryksessä ja sosiaalisuudessa siinä määrin, että edustuksellisen hallituksen kansalaisrekisterin pitäjäin määrittelemä motastatuksesi oikeutti sinut kolmeen ääneen (518:3). Jerusemin kansalaisuus oli miellyttävää.

Olit jo aikaisemmin käynyt finaliittien maailmassa, ja kun morontiavoiman valvojat ja energianmuuntajat antoivat sinulle *betken ajaksi* mahdollisuuden *nähdä* [509:5] ensi kertaa näitä korkeita henkipersonallisuuksia, jotka olivat päättäneet Paratiisin-nousun, tiesit sydämessäsi kykeneväsi samaan.

Edentian kansalaisuus

Tuntui, ettei kulunut aikaakaan, kun saavutit kansalaisuuden Edentiassa, jossa *Jumalan puutarhat* (492:1) näyttivät olevan loputtomia. Botaaninen taidetyö elävine somistuksineen ulottui niin kauas kuin morontianäkökykyisi kykeni kantamaan (492:1). Melkoinen visuaalinen juhla!

Mieleesi palautui ensimmäinen kerta, kun käyntisi kohteena oli *[k]aikkein pyhin kokousvuori* [489:4], Päivien Uskollisten asuinpaikka. He ovat niiden Korkeimpien Kolminaisuuspersoonallisuuksien seitsemäs luokka, joista muodostuu toisiinsa liittyvä hallinnollisen täydellisyyden ketju ulottuen Paratiisista konstellaatiopääkaupunkeihin (181:6). Vuori herätti sinussa kunnioitusta. Menit tälle *pyhitetylle ylängölle* yhdessä muiden ylönousemuskuolevaisten kanssa *kuulemaan tämän Paratiisin-Pojan kertomusta edistyneiden kuolevaisten pitkästä ja mielenkiintoisesta matkasta Paratiisin sanoin kuvaamattomiin riemuihin*. Ja pääsit entistä *täysimääräisemmin tutustumaan keskusuniversion peräisin oleiden persoonallisuuksien eri ryhmiin* [489:8].

Sait kuulla niistä kerroista, kun Lucifer ja Saatana osallistuivat Järjestelmänhallitsijain tällä pyhällä vuorella pitämiin neuvonpitoihin. Luciferin ylimielinen toteamus

“Korotan valtaistuimeni Jumalan Poikien yläpuolelle; tulen istumaan pohjoisen kokousvuorella; tulen olemaan Kaikkein Korkeimman kaltainen” [490:1] kaikui kauan sitten kuuroille korville. Mieleesi palautuivat kirjaukset ajalta, jolloin nämä emäkapinalliset edelleenkin osallistuivat näihin kokouksiin aina Jeesuksen Urantia-lahjoittautumiseen saakka. Vihdoin kaikki myötätunto heitä kohtaan hävisi: *Koko Edentian kaikkien sydänten ovet sulkeutuivat Saatanan edestä. Koolla olleet Järjestelmänhallitsijat torjuivat hänet yksimielisesti. Ja juuri sillä hetkellä Ihmisen Poika “näki Saatanan lankeavan taivaasta niin kuin salaman”* [490:4]. Pahuus ja synty saattavat salaman tavoin näyttää kiehtovilta, ne saattavat kiinnostaa, ne näyttävät olevan voimakkaita ja saavan emootiot liikkeelle, mutta kun leimahdus on sammunut ja jyrinä vaimennut, energia on ikiajoiksi hävinnyt. Se oli paljon puhuva muistutus siitä totuudesta ja tosiasiasta, että *“[s]ynnin palkka on kuolema”* [529:3]. Pahuus ja synty ovat todellisuuden kieltämistä, ne ovat täysin kielteisiä käsityksiä, epätodellisia. Tämä on Paratiisiin johtavalla matkalla viimeinen kohtaamisesi synnin ja paatumuksen seuraamusten kanssa.

Olit kohta matkalla Salvingtoniin. Menit serafin kuljettamana Nebadonin pääkaupunkiin viedäkseen siellä päätökseen paikallisuniversumikoulutuksesi. Maailmoissa yhdestä kuuteen loit katsauksen siihenastiseen ylösnousemuskokemukseesi. Se oli Melkisedekien universumikoulutuksen peruskouluihin pääsyn edllytys (388:1—6). Sitten todellinen koulutus vasta alkoi. Oli Melkisedekien hallinnon koulu, Melkisedekien hengellisen viisauden koulu, energia-tutkimuksen kouluja, aineentutkimuksen kouluja, organisaatiotutkimusta, kommunikaation tutkimusta, arkistoinnin tutkimusta, etiikan tutkimusta ja luotujen olemassaolon vertailevaa tutkimusta.

Siellä oli myös ainoalaatuinen *Hengellisyys Melkisedek-korkeakoulu*, jossa kaikki Jumalan Poikien luokat — jopa Paratiisin luokat — työskentelevät yhdessä Melkisedek- ja serafiopettajien kanssa niiden joukkojen kouluttamisessa, jotka lähtevät kohtalon evankelisoiksi julistamaan hengellistä vapautta ja Jumalan poikautta universumin kaukaisimpiinkin maailmoihin. Tämä Melkisedekien yliopiston erityiskoulu on muilta suljettu universumi-instituutio; sinne ei oteta vierailuvia opiskelijoita avaruuden muilta alueilta. Valmistuit lopulta *Korkean Etiikan Laitoksesta*, joka antaa korkeinta opetusta universumihallinnossa [388:7—9].

Vaikkaet tuolloin osannutkaan sitä täysin arvostaa, kysymyksessä oli kuitenkin kokemus, jota tulet aina pitämään aarteenasi. “Transsendentaalien olevaistamisen etiikka” -kursilla kahdesti epäonnistuttuasi itsetuottamukseksi kärsi kovan kolauksen. Kumppanisi Urantian ajalta, joka sinua odottaessaan kävi valmistuneille tarkoitettuja valinnaiskursseja, alkoi jo patistella meitä eteenpäin. Tapasit sitten alkuperäisen Isä-Melkisedekin, joka toimii kyseisen laitoksen johtajana. Hän pyysi sinua monen muun seikan ohessa näke-

mään uudelleensuoritusmääräyksen osoitukseksi siitä, että opettajakunta luotti kykyihisi lopulta suoritua kurssista. Loppusanoinaan hän lausui: “Poikani, muista aina, että täydellisyys on päämäärämme.” Olet päässyt jo pitkälle tullaksesi *pettymyksen kestäväksi*, mikä on Havonakokemuksen ennakkoehto [290:3].

Salvingtonin kansalaisuus

Salvingtonin saavutettuasi sinulla oli uusi tilaisuus laajentaa käsityksiäsi Jeesuksen elämästä ja opetuksista, Nebadonin Mikaelin, nyttemmin Mestari-Pojan ja Ylimmän Hallitsijan, viimeisestä lahjoittautumisesta. Täällä hän viettää paljon aikaansa *neuvomalla ja opettamalla kollegiota, joka koostuu hänen työtovereinaan toimivista Pojista: Hallinnollisista Pojista ja muista, jotka rakastaen ja omistautuen, laupentta ja herkkää huomaavaisuutta osoittaen ... lahjoittautuvat avaruuden maailmoille* [228:3]. Tämän kokemuksen jälkeen ei ollut epäilystäkään, mikä on vastaus retoriseen kysymykseen: *Miksi ihmisen siis pitäisi valitella albaista syntyperäänsä ja pakollista evolutionaarista elämänvaihettaan, kun itse Jumalienkin pitää suoritua vastaavankaltaisesta kokemuksesta ennen kuin heidät katsotaan kokemuksellisesa mielessä arvollisiksi ja päteviksi käyttämään lopullista ja täysimääräistä hallintovaltaa oman universuminsa toimipiireihin nähden!* [240:2]. Täällä koit todellisenä, mitä Mikael Urantialla ollessaan lausui: *“Minä olen tie, totuus ja elämä”* [242:3]. Miten totta se onkaan, että *Luodun varmimpana turvana ... koko pitkän, Isän luo pääsemiseksi käydyn kamppailun aikana, koko sinä aikana, jolloin luontaiset olosuhteet tekevät sellaisen saavutuksen mahdottomaksi, on pitää itsepintaisesti kiinni siitä totuudesta ja tosiasiasta, että Isä on läsnä Pojissaan. Kirjaimellisesti ja kuvaannollisesti, hengellisesti ja persoonallisesti, Isä ja Pojat ovat yksi. Tämä on totuus: Joka on nähnyt Luoja-Pojan, on nähnyt Isän* [361:1].

Superuniversumin kansalaisuus

Alati kohti korkeuksia nousevasta ikuisen universumin kansalaisuudesta [1038:7] oli tullut nyt todellisuutta. Jokainen edistymistä merkitsevä saavutus edellistä korkeammalla tasolla teki samalla mahdolliseksi entistä laajemman ymmärryksen, kypsyneisyyden, palvelun ja matkustamisen. Saavutit aikanaan kansalaisuuden Uminorissa, Umajorissa ja Uversassa vieden siten päätökseen ylösnousemuksen elämänvaiheesta sen superuniversumiosuuden. Koko tämän kokemuksen ajan sinusta tuli yhä täysimääräisemmin henkipersonallisuus. Asemasi ylösnousemuskuolevaisena oli ratkenut ikuisiksi ajoiksi. *Superuniversumin suojattien ei tiedetä koskaan joutuneen barhaan* [342:4].

Havonan ja Paratiisin kansalaisuus

Ja nyt Havonan miljardi maailmaa läpikäytyäsi ja Paratiisin saavutettuasi olet löytänyt ikuisen kotisi. Havona on oleva työpajasi ja leikkikenttäsi (163:1). Nyt kun olet eittämättä Paratiisin kansalainen, sen jälkeen kun olet suorittanut tehtäväänosoitukset kuhunkin kuuteen muuhun superuniversumiin, saat matkustaa vapaasti koko suuruniversumin piirissä. Ascendington on oleva sinun ja

ylösnousemustoveriesi kohtaamispaikka, ja siellä säilytetään ikiajat salaisuutta *jumalallisen Suuntaajan ja inhimillistä alkuperää olevan kuolematoman sielun ikuisesta juusiosista ... absoluuttisena realiteettina* [147:4]. Saavutetuasi lopullisena päämääränä olevan kosmisen kansalaisuuden *[s]eikkailuntunteen tuoma piristys ja uteliaisuuden antama virike häviävät elämästäsi ... ja nyt ikuisuuden tavoittelu, ikuisuuden eteenpäin työntävä kannustin korvaa edelläkävijänsä eli ajallisen seikkailunbalun* [159:3].

Palvelu ikuisuudessa

Seisot nyt uuden elämänvaiheen — ikuisuudessa tapahtuvan palvelun — kynnyksellä. Oma finaliittikomppaniasi on mobilisoitumassa. Alustava ilmoitus asiasta vihjaa, että pääosiltaan tehtäväänosoitus koskee ilmoitetun totuuden kohentamista superuniversumissa kuusi. Nyt avautuu tilaisuus analysoida aikakautisista ilmoituksista saatua kokemusta päämäärän, historian ja alkuperän yhteisestä näkökulmasta (215:1—9). Mieleen tulevat välittömästi Urantian ensimmäiset onnistuneet ilmoitukset. Melkisedekin ruumiillistumisesta puheen ollen *Jeesuksen tavoin myös Melkisedek omistautui kokonaan lahjoittautumistehtävänsä täyttämiseen ... Hän tuli suorittamaan kahta tehtävää: pitämään maan päällä elossa totuutta ainoasta Jumalasta ja valmistamaan tietä tämän Universaalisen Isän Paratiisin-Pojan myöhemmin, kuolevaisen hahmossa tapahtuvalle lahjoittautumiselle* [1018:4].

Makiventan onnistui saattaa taas voimaan mono-teistinen käsitys, perusta, jolle Jeesus saattoi rakentaa käsitteensä rakastavasta Taivaallisesta Isästä, jopa kaikkien persoonallisesta Isästä.

Jeesus tuli näyttääkseen meille Isän, ja elävällä esimerkillään hän saattoi koko universumissaan voimaan käsitteet ihmisestä Jumalan poikana ja toisten ihmisen veljenä. Mutta jaksoon ”Tiibetin uskonto” on kätkeytyneenä toteamus: *Tiibetiläisillä on aineksia kaikista johtavista maailmanuskonnoista — ei kuitenkaan Jeesuksen evankeliumin yksinkertaisia opetuksia ihmisestä Jumalan poikana, ihmisten veljeydestä ja alati kohti korkeuksia nousevasta ikuisen universumin kansalaisuudesta* [1038:7]. Kohta osoittaa, että Jeesuksen evankeliumilla oli kolmaskin aspekti. Jeesus viittasi toki moneen kertaan tähän evankeliuminsa aspektiin. Hän kuvaili muun muassa: *”kunnialla kruunattuja kuolevaisten ihmisten henkiä, jotka ovat siirtyneet eteenpäin käydäkseen läpi korkeuksien asuin-sijat”* [1841:1]; *”minulla on monia muitakin lampaita, eivätkä ne ole tästä tarhasta”* [1819:5]; valitsemansa valtakunnan lähettiläät (1935:1); sekä monet viittaukset enkeleihin (1840:6—1841:5) ja muihin taivaallisiin persoonallisuuksiin. Näyttää siis siltä, että kattavan ja täysimääräisen ilmoituksen alati kohti korkeuksia nousevasta kansalaisuudesta tuli odottaa aikaa, jolloin olimme saavuttaneet tarpeellisen määrän kosmologian ymmärrystä.

Tästä tarkastelukulmasta katsottuna nousee esille seuraavia totuuden levittämistä koskevia periaatteita:

Hanki laaja ja osaava ymmärrys levitettävistä opetuksista

1. Makiventan lähetystehtävä oli kiteytettävissä yksinkertaiseksi toteamukseksi: *”Olen Melkisedek, El Eljonin, Kaikkein Korkeimman, ainoan Jumalan, pappi”* [1015:1]. Hän julisti lisäksi: *”El Eljon, Kaikkein Korkein, on taivaankannen tähtien jumalallinen luoja ja myös sen maan luoja, jonka pinnalla me elämme, ja hän on myös taivaan ylin Jumala”* [1015:3]. Itse asiassa *Melkisedek opetti seuraajilleen kaiken, minkä nämä pystyivät vastaanottamaan ja omaksumaan ... Mutta tämä suuri opettaja asetti opin yhdestä Jumalasta, universumin Jumaluudesta, taivaallisesta Luojaista, jumalallisesta Isästä, kaiken muun läpuolelle. Tätä opetusta korostettiin, jotta sillä keinoin olisi vedottu ihmisen tuntemaan jumaloinnintarpeeseen ja jotta olisi valmistettu tietä Mikaelin myöhemmin tapahtuvalle ilmestymiselle tämän saman Universaalisen Isän Poikana* [1016:8—1017:0].

2. Jeesus tuli varttuakseen Urantiolla lapsena ... ja viemään päätökseen koulutuksensa — *kaiken aikaa Paratiisin-Isän[sä] tahdon alaisena* [1327:1]. Hänen kuolevaisinkarnaatiossa toteutettava ja koettava suurenmoinen tavoitteensa sisältyi hänen päätökseensä *elää elämä, jonka varauksettomana motiivina oli hänen Paratiisin-Isänsä tahdon täyttäminen ja tällä tavoin Jumalan ... ilmoittaminen liballishahmoisena ja ilmoituksen erityisesti liballisille luoduille suunnaten ... [Hänen elämänsä antoi] uuden ilmoituksen ja laajemman tulkinnan Paratiisin-Isästä ... ihmis- ja ihmistä korkeammalla olevaa tyyppiä edustavalle mielelle ja ... Jumalalle uuden ilmoituksen ihmisestä* [1328:5]. Hän osoitti, miten päästään siihen, että *Jumala etsii ihmistä ja löytää hänet, ja ... että ihminen etsii Jumalaa ja löytää hänet, ja hän teki tämän kaiken molemminpuoliseksi tyydytykseksi ... yhden lyhyen liballisena eletyn elinajan kuluessa* [1329:0].

3. *Urantia-kirja* teki selkoa Melkisedekin lahjoittautumisen tarkoituksesta; esitteli Jeesuksen elämän ja opetukset uudelleen; kuvaili sitä ikuista universumia, jonka kautta me kuolevaiset nousemme korkeuksiin; toi esille käsitteen kosmisesta kansalaisuudesta, johon kuuluu Paratiisin-määränpäämme, ja se toi tietoomme, miten laaja Jumalan perhe on. Se tarkensi ja esitti uudelleen Jeesuksen evankeliumin tehden sen tavalla, joka on ihmisen nyky-ymmärryksen ja tarpeiden mukainen.

Rakenna totuudelle perustus; rakennuksen tulee sopia perustuksen mittoihin

1. Makiventa pystytti Jeesuksen sittemmin tapahtuneelle Lahjoittautumiselle monoteistisen perustuksen (1017:2). Hän järjesti myös sen Suuntaaja-kokemuksen, joka *teki tälle Isän hengelle mahdolliseksi toimia niin uljaasti Jeesuksen ihmismielessä* [1016:1].

2. Jeesus opetti, että olemme kaikki hänen Taivaallisen Isänsä poikia ja tyttäriä ja sen vuoksi veljiä ja sisaria. Hänen elämänsä osoitti Jumalan olevan rakkaus.

3. *Urantia-kirjan* antamista piti viivyttää kunnes sen edellyttämä tosiasioiden ja merkitysten muodostama perusta oli rakentunut. Oli tuskin mahdollista, että ihmiskunta olisi hyväksynyt kokonaisuniversumin käsitettä ennen kuin astronomit olivat kumonnet uskumuksen, jonka mukaan Maa on maailmankaikkeuden keskus. On helpompi käsittää eristyneisyytemme paikallisuniversumin laajasta kommunikointiverkostosta, kun tietää radiosta, televisiosta ja elektronisesta tiedonvälityksestä.

Valitse sovelias viestinviejä / soveliaat viestinviejät

1. Melkisedekit ovat sangen monitaitoisia persoonallisuuksia, jotka toimivat tehokkaasti hätätilanteissa. Totuuden valo oli viisihattu vuotta sitten vähällä sammua. Käsillä oli hätätilanne (1014:1; 3).

2. Mitä tulee Jeesuksen tehtävään, sitä tehokkaampaa kuolevaisena lahjoittautumista ei voi koskaan tapahtua, kun tarkoituksena on näyttää meille Isä ja osoittaa paikkamme Jumalan poikina ja toinen toistemme veljinä, kuin oli Luoja-Pojan, Nebadonin Mikaelin lahjoittautuminen. *“Jokainen, joka on nähnyt Pojan, on nähnyt Isän”* [229:4].

3. Kuuteentoista täysin erilliseen luokkaan — Paratiisin Jumalallisista Neuvonantajista Urantian keskiväliolentoihin — kuuluvien persoonallisuuksien laatima *Urantia-kirja* esitti silminnäkiä selvityksiä kuolevaisten ylösnousemuksen kaikista vaiheista. Jumalallinen Neuvonantaja, yksi Orvontonin komission jäsenistä, esitti valtuutensa seuraavin sanoin: *Minut on valtuutettu antamaan oma panokseni Jumalan ominaispiirteitä ja attribuutteja kuvaileviin lukuihin, sillä edustan tässä mielessä korkeinta missään asutussa maailmassa saatavilla olevaa tietolähdettä ... Esitän kiistämättömällä arvovallalla sen, mikä on todellisuus ja totuus Isän olemuksesta ja hänen attribuuteistaan, sillä minä tiedän, mistä minä puhun* [32:1].

Valitse sovelias paikka

1. Makiventa tuli sen ihmisryhmän piiriin, joka suhtautuisi todennäköisimmin myötämielisesti hänen monoteistisiin opetuksiinsa. Se ajoitettiin tapahtumaan niin, että ilmoitukselliseen hankkeeseen saataisiin mukaan Abraham, yksi aikansa lahjakkaimmista yksilöistä. (1018:7—1021:4).

2. Jeesus tuli heprealaisten pariin siksi, että Melkisedek oli valmentanut heitä hänen opetuksiinsa silmällä pitäen (1085:1) ja heidän maantieteellinen sijaintipaikkansa oli sivistyneen maailman kauppateiden risteyksessä (1018:7; 1333:4). Mikaelin ruumiilistumisen aikoihin *maailma tarjosi Luoja-Pojan lahjoittautumisen kannalta suotuisimmat olosuhteet kuin ovat vallinneet milloinkaan sitä ennen tai sen jälkeen* [1332:2].

3. Viides aikakautinen ilmoitus annettiin kirjana englannin kielellä ja julkaistiin Chicagossa Yhdysvalloissa. Se annettiin aikana, jolloin vallitsi suuri kan-

sainvälinen sekasorto ja poliittinen kuohunta. Se oli tarkoitettu Urantian kansoille seuraavaksi vuosituhanneksi (330:2; 1109:3). Kirjojen lukemisesta oli tullut laajalle levinnyt harrastus Amerikassa ja suurimassa osassa läntistä maailmaa.

Järjestä tarpeellista tukea

1. Makiventa saattoi tarpeen vaatiessa olla yhteydessä Melkisedek-tovereihinsa (1016:2).

2. Immanuel vapautti Jeesuksen kaikista hallinto-tehtävistä. Hänen Ajatuksensuuntaajansa antoi hänelle täydellistä opastusta. Gabriel avustajakuntineen pysytteli jatkuvasti lähettyvillä. Immanuel lähetti Jeesukselle lyhyen viestin tämän ollessa kaksitoistavuotias neuvoen häntä, että oli aika ryhtyä hoitamaan Isän asioita (1376:1). Yli kaksitoista enkelilegioonaa odotti kaiken aikaa Jeesuksen käskyjä (1516:1; 1975:0).

3. Uversasta lähtenyt, kaksikymmentäneljäjäseninen hallintotyöntekijäin komissio lähetettiin Urantialle laatimaan *Jumaluutta ja universumien universumia koskeva* esitysten sarja [1:4; vrt. 1:5, 354:8]. Tämä superuniversumipersonoallisuuksien ryhmä saapui Urantialle Orvontonin Päivien Muinaisten valtuuttamana (19:1). He ovat nykyään superuniversumin korkeimmat hallitsijat (210:2). Paikallisuniversumia ja Urantian historiaa käsittelevän kertomuksen toimittamisesta huolehti Nebadonin paikallisuniversumin persoonallisuuksien kaksitoistajäseninen ryhmä toimien Salvingtonin Gabrielin, Nebadonin toimeenpanopäällikön, antamin valtuuksin (355:1; 648:6). Jeesuksen elämää ja opetuksia käsittelevän kertomuksen *toimittamisesta huolehti kahdestatoista urantialaisesta keskiväliolennosta koostunut komissio, joka toimi totuuden julkituomista ohjanneen Melkisedekin valvonnassa. Tämän kertomuksen pohja-aineisto on saatu eräältä toisasteiselta keskiväliolennolta, joka aikanaan toimi apostoli Andreaksesta huolehtivana ihmisen yläpuolista tasoa edustavana suojelijana* [1321:1].

Huolehdi siitä, että totuuden levittäminen on katkeamatonta

1. Makiventa valitsi henkilökohtaisesti Abrahamin ja valmensi hänet jatkamaan totuuden levitystä sitten, kun hän itse olisi poistunut. Hän tuki aina Jeesuksen Urantialle-ilmestymiseen saakka myös jatkuvasti jumalakäsityksen lavenemista heprealaisprofeettojen keskuudessa (1024:6).

2. Jeesus valikoi kaksitoista apostolia lähettäen heidät maailmaan evankeliumia julistamaan. Tavaaseenastumisensa jälkeen hän lähetti Totuuden Henkensä avaten samalla tien Ajatuksensuuntaajien asettua kaikkiin normaaleihin ihmismieliin (1193:1).

3. Yhdistyneet keskiväliolennot sitoutuivat huolehtimaan viidennen aikakautisen ilmoituksen menestymisestä (865:6); *“Minkä yhdistyneet keskiväliolennot ottavat tehdäkseen, sen yhdistyneet keskiväliolennot myös tekevät.”* [866:2]. Urantiasta on tullut [Kristus Mikaelin] *yksinomainen ja henkilökohtainen suojatti, ja sellaisena se on täysin*

hänen suunnitelmiansa ja päätöstensä alainen [227:3]. Edelleenkin hän laatii ja toteuttaa *omien valintojensa mukaisia suunnitelmia kaikissa asioissa, jotka koskevat erityisiä planetaarisia tarpeita ...* tässä maailmassa, jossa hän suoritti viimeisen lahjoittautumisensa [241:3]. Urantia-säätiö perustettiin suojelemaan tekijänoikeuksia, julkaisemaan kirjaa, tuottamaan korkeatasoisia käännöksiä, huolehtimaan kirjan maailmanlaajuisesta jakelusta ja kantamaan huolta opetusten levittämisestä kaikilla inhimillisen kanssakäymisen tasoilla.

Älä kadota Paratiisi-perspektiiviä

1. Makiventa neuvoi Abrahamia pidättymään sotilaallisista valloituksista. Kun otetaan huomioon hänen edistystä merkinneet ohjeensa eläinuhreista ihmishuhrien sijasta, seikka tuli ajan oloon merkitsemään sitä, että Abrahamin jälkeläiset saivat yllötteen takapajuisista heimoista (1020:5).

2. Jeesus opetti meitä antamaan hyvän ja pahan elää rinnakkain, aivan kuten luonto sallii vehnän ja lusteen kasvaa samassa pellossa sadonkorjuuseen saakka. Jätä paha omiin oloihinsa, etsi hyvää (1429:2).

3. *Urantia-kirja* opettaa: *Ihmismieli tahtoo luonnostaan lähestyä näissä ilmoituksissa esiteltyä kosmista filosofiaa etenevästi yksinkertaisesta ja finiittisestä monimutkaiseen ja infiniittiseen, inhimillisistä lähtökohdista jumalallisiin päämääriin. Mutta se tie ei johda hengelliseen viisauteen. Tämä menetelmä on helpoin tie tietynkaltaisen geneettisen tietämyksen saavuttamiseen.* [215:2]. *Minä tahansa todellisuuteen liittyvän ongelman — inhimillisen tai jumalallisen, maallisen tai kosmisen — oikeat mittasuhteet voi saada selville vain tutkimalla koko laajuudeltaan ja ennakkoluulottomasti asianomaisen universumirealiteetin kolmea vaihtetta: alkuperää, historiaa ja määränpäättä* [215:3].

Totuuden levittämisen peruseriaatteita nyt määränpään, historian ja alkuperän kannalta tarkasteltuaasi olet valmis liittymään finaliittiveroiteesi joukkoon jaksaksesi totuuden ajallisuuden ja avaruuden pimeällä, sekasortoisella planeetalla elävien nälkään nääntyvien sielujen kanssa, joiden elämä — ikuinen elämä — on siitä riippuvainen. Niin sinulla kuin minullakin, nupuillaan olevina kosmisina kansalaisina, on tilaisuus, etuoikeus ja vastuu jakaa saamamme totuus lähimmäistemme kanssa, kun kohta poistumme tästä Urantia-säätiön viisikymmenvuotisjuhlasta.

Kolumbian Urantia-yhdistyksen (UAC) yleiskokous

ANDRÉS RODRÍGUEZ
Bogota, Kolumbia

Kolumbian Urantia-yhdistyksen sääntömääräinen yleiskokous pidettiin tänä vuonna 15. huhtikuuta Asfamiliar-auditoriossa Bogotassa.

Rekisteröidyistä 56 jäsenestä paikalle saapui 30, jotka kokoontuivat innostuksen ja hengellisyyden ilmapiirissä valitakseen yhdistykselle puheenjohtajan ja sihteerin.

Puheenjohtajaksi valittiin **Patricia Ramírez**. Hän on bakteriologi ja mikrobiologi, joka on opiskellut *Urantia-kirjaa* monet vuodet ja joka puhui innostuksella ja tarmolla suunnittelemaansa ohjelmasta viidennen aikakautisen ilmoituksen levittämiseksi Kolumbiassa. **Max Carriazo** äänestettiin sihteeriksi. Hän on taiteilija ja käsityöläinen, joka vaikka onkin lukenut *Urantia-kirjan* vasta vähän aikaa sitten, omaa siitä kuitenkin laajan ymmärryksen Raamatun ja filosofian tuntemuksensa pohjalta. Muutoksia tapahtui myös komiteapuheenjohtajuuksissa. Muutosten toivotaan tuovan yhdistyk-

seen uusia tuulahduksia. **Irma Ortiz** valittiin jäsenkomitean puheenjohtajaksi, koulutuskomitea meni **Wilfredo Ortizille** ja konferenssikomitea **Aurora Ruizille**. **Joaquín Sandoval** jatkaa vielä vuoden varapuheenjohtajana samoin kuin **Ricardo Ortiz** rahastonhoitajana.

Käytämme hyväksemme tätä tilaisuutta kiittääksemme entistä puheenjohtajaa **Carlos Zapataa** ja sihteerää **María Consuelo Gravitoa** heidän uupumattomasta työstään yhdistyksen hyväksi viimeisten kahden vuoden aikana. He tekivät lujaa työtä ja omistivat tehtävälleen paljon aikaa, monet kerrat jopa perhe- ja työelämän kustannuksella. Carlos Zapata antaa meille edelleen opastustaan, sillä hän toimii julkaisukomitean puheenjohtajana. Toivotamme uusille johtajille menestystä. Uskomme taivaallisten valvojen auttavan heitä ja Ajatuksensuuntaajien opastavan heitä.

Urantia-kirja ja ihmisperäinen lähdeaineisto

JEFFREY WATTLES
Ohio, Yhdysvallat

Esipuheen lopussa sekä IV osan alussa *Urantia-kirjan* laatijat tunnustavat kiittolisuudenvelkansa ihmisperäisille lähteille. He käyttivät *yli tuhatta ihmisperäistä käsitystä, jotka edustavat korkeinta ja edistyneintä planetaarista tietoa bengellisistä arvoista ja maailmankaikkeuden merkityksistä* [17:1]. Pyrkinessään ilmoittamaan totuutta ja koordinoimaan oleellista tietoa heidän tuli toimeksiantonsa mukaan aina arvioidessaan ihmisperäisen ilmauksen “riittäväksi” käyttää sitä (16:7—17:2). IV osan päälaatija tunnustaa olevansa kiitoksen velkaa yli kahdeltuhannelle ihmiselle. *Niin pitkälle kuin suinkin on ollut mahdollista, olen johtanut tietoaaineistoni puhtaasti ihmisperäisistä lähteistä* [1343:1]. Kun opetukset tulevat *hyväksyttävällä tavalla esille*, laatija on suonut etusijan *selkeästi inhimillisille ajatuskuvioille* [1343:1]. *[V]altaosa tällä tavoin käyttämistäni ideoista ja jopa jotkin tosiasiallisista sananvalinnoista ovat ... alunperin lähtöisin ... monia eri rotuja edustavien ihmisen mielestä. ... Olen monessakin mielessä toiminut paremminkin kokoajana ja toimittajana kuin alkuperäisenä kertojana* [1343:3]. Ihmisperäisiin ajatuskuvioihin kuuluvat lainatun tutkimuksen ajatusketjut ja kirjojen rakenne.

Aikaisempina aikoina opiskelijat saattoivat lukea nämä tunnustuksenosoitukset ja lukiessaan eteenpäin sen jälkeen käytännössä ne unohtaa. Nyt kun jotkin näistä lähteistä ovat paljastumassa, kyseistä valmistumassa olevaa tutkimusta seuraavilla lukijoilla on edessään uusia epävarmuustekijöitä ja opinnoissaan mahdollisuus uuteen tutkimusmatkaan.

Olemmeko valmiita tähän uuteen tietoon? Sen vaikutus voi olla mullistava. Isaac Newtonin fysiikan alan tutkimustulosten vanavedessä 1700-luvun johtavat eurooppalaiset ajattelijat omaksuivat herkästi mekanistisen kosmologian, vaikeivät Newtonin havainnot mitenkään viitanneet kaikenkattavaan mekaanisuuteen. Vain huolellinen ajattelu, joka turvautuu koko joukkoon erilaisia lähteitä, kykenee tuottamaan taas soveliaalla tavalla tasapainoisen luonnonfilosofian.

Urantia-kirjan ihmisperäisiä lähteitä koskevilla uusilla löydöillä ja asiaan liittyvällä spekuloinnilla saattaa olla ensi vaiheessa vallankumouksellinen vaikutus, joka saa jotkut epäilemään, ovatko kirja tai jotkin sen jaksot ollenkaan ihmistä ylempänä olevien laatijoiden aikaansaannos. On luonnollista arvostaa vähemmän sellaista *Urantia-kirjan* teksti-

kohtaa, joka näyttää olevan kotoisin jostakin ihmisperäisestä lähteestä. Kirjassahan huomautetaan vähän väliä ihmismielen ja kuolevaisten kielen rajoittuneisuuksista: *Kypsymättömän ja velton ihmisilyn tarkastelun tulisi johtaa vain nöyryydestä kertoviin reaktioihin* [103:5].

Ihmismieleen sisältyy siitä huolimatta merkittäviä potentiaaleja. Amadonin tapa toimia oli Nebadonin eri puolilla toimivista tarkkailijoista lumoavaa. Tarkkailijat ihmistä korkeammalta tasolta eivät yleensä kyenneet sanomaan, milloin Jeesus toimi pelkkien inhimillisten resurssiensa varassa. *Saattaa olla, ettei ihan kaikki, mitä ihminen universumista sepittää, ole tosiasiatietoa, mutta paljon, hyvin paljon, siinä on totta* [2096:7]. *Totuus on aina ilmoitus: Se on itseilmoitus, kun se ilmaantuu sisimmässä olevan Suuntaajan toiminnan tuloksena; se on käänteentekevä ilmoitus, milloin se esitetään jonkun muun taivaallisen vaikuttajan, ryhmän tai persoonallisuuden välityksellä* [1109:4].

Kysymyksen ollessa ilmoituksen suhteesta ihmisperäisiin lähteisiin **sekä-että** -ajattelu on usein viisaampaa kuin **joko-tai** -ajattelu. Esille tulee tietenkin vaikeasti määriteltäviä tapauksia, joissa kirjan tekstin ja väitetyn lähteen väliset eroavuudet ovat suuria. Kun puolestaan samankalaisuudet ovat suuria, on tärkeätä muistaa, että tiettyjen käsitysten, lauseiden ja ajatuskuvioiden ihmisperäisyys on sopuosinussa yli-ihmisperäisen ilmoituksen kanssa. Olennaista on, että ihmisiä korkeammalta oleva laatija kelpuutti ihmisperäisen käsityksen tai ilmaisun ilmoitukseen ja niin tehdessään vahvisti sen olevan hyväksyttävä käsitys sen luvun tarkoituksiin, jossa se esiintyy.

Oletetaan, että joku löytää jollekin Jeesuksen luennolle lähteen. Miten tällaista löytöä pitäisi tulkita? Yksi vaihtoehto on pitää kyseistä IV osassa kerrottua episodina sepitteenä, kokonaan viime aikaisen lähteen pohjalta projisoituna. Toinen vaihtoehto on, että lähimenneisyyteen kuuluva ihmiskirjoittaja “nykyisen kielenkäytön mukaisesti” ilmaisi ideoita, jotka olivat **tarpeeksi lähellä** tullakseen käytetyiksi ilmaisemaan sitä, mitä Jeesus lausui. Meillä ei ole mitään ohjenuoraa arvioidaksemme, mitä “tarpeeksi lähellä” kirjan laatijoiden mielestä tarkoitti. Filosofian historian tutkijana minua vähän väliä ällistyyttää muinaisten kreikkalaisfilosofien kirjoitusten nykyaikaisuus. He väittelivät monista sellaisista asioista, joista keskustellaan yhä; ja päinvastoin, monista nykyajan kysymyksistä väiteltiin jo tuolloin. Huomattakoon lisäksi, että aivan kuten Aatamin tehtävä alkaa vasta, kun ihmisen

biologinen evoluutio on lakikorkeudessaan; ehkä Urantia-luvutkin voitiin antaa vasta, kun korkein mahdollinen Uudesta testamentista saatava ymmärrys Jeesuksen elämästä ja opetuksista oli saavutettu. Käy sen vuoksi todennäköiseksi, että lukujen laatijat käyttivät tämän päiväisiä "lähteitä" esittäessään Jeesuksen luennot uudelleen.

Vaikka auliisti myönnämmekin vaivoja säästelemättömän tutkimustyön ja uuden tiedon arvon, tavoitelkaamme silti myös tasapainoa ja muista-kaamme ilmoittajien osoittamat ensisijaiset projektit, projektit, jotka ansaitsevat saada leijonan osan useimpien lukijoiden käytettävissä olevasta ajasta. Näitä projekteja ovat: tehdä kaikkensa tullakseen Jumalan kaltaiseksi; ilmoittaa evankeliumitotuutta

niille, jotka kohtaamme; edistää uutta visiota Jeesuksen elämästä ja opetuksista tarkoituksena Jeesuksen nykyisten tunnustuksellisten seuraajien yhtenäisyys; saattaa uusi ilmoitus viisaalla tavalla maailmamme uskontojen piiriin; mennä mukaan hankkeisiin, jotka liittyvät kotiin, sivistykseen, elinkeinoelämään, terveydenhoitoon ja politiikkaan. Nyt esille tulleen informaation oli pakko nousta ennemmin tai myöhemmin yleiseen tietoon. Olkoon se meille inspiraatioksi, että ihmisperäiset ja yliihmisperäiset ponnistukset kietoutuvat esitetyllä tavalla toisiinsa, ja järjestäkäämme opiskeluponnistuksemme niin, että ne liittyvät ylhäältä johdettuihin suurenmoisiin projekteihin.

Maailman kirjamesut New Delhissä

BHAGAVAN S. BURITZ

Havaiji, Yhdysvallat

Urantia-säätiöllä oli osasto Maailman kirjamesuilla 5.—13.2.2000. Messupaikkana oli sama Pragati Maidan, jossa elokuussa 1999 pidettiin Delhin kirjamesut. Urantia-säätiö oli mukana myös elokuun messuilla. Pienemmät Delhin messut täyttivät kaksi hallia. Tuolloin olimme yksi kolmesta ulkomaalaisesta osanottajasta kahdensadan kirja-alan osallistujan joukossa. Maailman kirjamesut pidetään joka toinen vuosi, ja ne ovat Aasian ja Afrikan suurin kirjanäyttely. Kirja-alan osanottajia oli yli 1200 sijoittuen yhdeksään halliin. Yhdessä hallissa oli esillä hindinkielistä ja Intian muilla kielillä kirjoitettuja teoksia. Englanninkielisille kirjoille oli seitsemän hallia. Yksi halli, Maatalouspaviljonki, oli varattu 38 ulkomaalaiselle osanottajalle. Oma hallimme oli muihin halleihin verrattuna reunimmaisina, mutta kävijämäärämme oli suunnilleen sama kuin pienemmällä Delhin kirjamesuilla.

Englanti on Intian lingua franca ja koulutetun yläluokan ja nousevan keskiluokan kieli; niihin kuuluu yhteensä noin 10 prosenttia väestöstä eli sata miljoonaa henkeä. Keskiluokkaisen intialaisperheen elinkustannukset ovat noin 15.000 rupiaa (2.300 markkaa) kuukaudessa. Keskiluokkaisen henkilön pitäisi työskennellä kolme päivää — ja työläisen yli kuukausi — kyetäkseen maksamaan uuden kovakantisen *The Urantia Bookin* hinnan eli 980 rupiaa. Useimpien kirjojen hinta vaihtelee 100 ja 300 rupian välillä. Jotkin kuvateokset maksavat enemmän, kun jotkin kirjat taas ovat niinkin huokeita kuin 20 rupian hintaisia.

Tähän tietoon ja elokuiseen kokemukseemme perustuen myimme muovikantista kirjaa 100 rupialla amerikkalaisen hintatason edellyttämän 840 rupian sijasta. Kolmen päivän jälkeen kaduimme sitä, että olimme tuoneet myytäväksi vain sata kirjaa. Nostimme hinnan 200 rupiaan. Annoimme kirjoja ilmaiseksi tai alennettuun hintaan henkilöille, joita kirja tuntui erityisesti kiinnostavan,

tai teimme niin sen mukaan, miten Henki meitä neuvoi. Myimme muutamat viimeiset kirjat yhdeksänpäiväisten messujen viimeisen tunnin aikana.

Messuosastomme miehitys oli tavallisesti kaksi tai kolme henkilöä, ja se oli avoinna kello 11:sta 20:een messujen kaikkina yhdeksänä päivänä. Edustajamme olivat maailman eri puolilta: Kathleen Swadling ja Robert Coenraads Australiasta, Mark Bloomfield Englannista ja minä Yhdysvalloista.

Charles Olivea, jonka *The Urantia Book* Fellowship oli lähettänyt Delhiin, vieraili hankin osastollamme. Charles on opettajaeläkeläinen ja Fellowshipin yleisneuvoston jäsen. Hän oli Intiassa ensimmäistä kertaa. Paul Premsagar oli hänen seurassaan.

Osastolla istuskellessani useimmat ihmiset vain kävelivät ohi luoden pelkän silmäyksen osastoomme. Toiset pysähtyivät ja lukevat pitkiäkin pätkiä, toiset jäävät hetkiseksi esittääkseen ne kaikkein tavallisimmat kysymykset:

“Mikä on Urantia? Mitä Urantia tarkoittaa?” Vastaan: “Maa.” Poljen lattiaa, levitän käsivarteni ja osoitan kohti maata. Esitys kirjoittaa tavallisesti ujon ja hämmentyneen hymyn.

“Mikä on sanan etymologia? Mistä se on peräisin? Onko se englantia?” Selitän kirjan laatijoiden käyttävän kyseistä sanaa.

“Keitä laatijat ovat?” Osoitan laatijaluetteloa “Lukujen otsikot” -luettelossa. Se riittää useimmille ja kysymykset loppuvat siihen.

Jokunen on uteliaampi kysyen: “Nämähän ovat pelkkiä titteleitä; keitä he oikein ovat?” Tarkastelen kysyjää lähemmin. Haluaako hän tosissaan tietää? Vai vastaanko vain: “Asia on selitetty kirjassa.”

Edellisillä messuilla minua hieman emmitytti vastata tähän kysymykseen rehellisesti ja kaartelematta, mutta useimmin luotin uskooni ja sanoin: "Taivaallisia olen-toja. Jumalalla on paljon apulaisia." Vastaus tuntui omittuiselta, epätodelliselta eikä ihan todelta. Toinen puoli minua tietää, että *Urantia-kirja* on viides aikakautinen ilmoitus ja että sen laatijat ovat, keitä sanovat olevansa. Mielessäni on kuitenkin myös toinen puoli, jenkki Massachusettsin Topsfieldistä, joka sanoo: "Häh, onks tää joku kalifornialaisjuttu vai?"

Tällä kertaa olin rohkeampi, luottavampi ja kokeneempi, joten tapanani oli jatkaa: "Jumala ei ole universumissa yksin; ei ole niin, että olisi vain Jumala ja hänen lisäksi ihmiset. Jumala on luonut kokonaisen perhekunnallisen apulaisia. Jotkut apulaisista kirjoittivat tämän kirjan meitä auttaakseen. He ovat taivaallisia olen-toja."

Yhdelläkään jututtamallani intialaisella ei ollut vaikeuksia suhtautua tähän totuuteen. Kokemus oli ällistytävä. Jos sanoisin samoin sadalle amerikkalaiselle, minulle esitettäisiin parhaassa tapauksessa vastaväitteitä, pahimmassa tapauksessa minulle naurettaisiin 99 erias-teista skeptisyyden astetta osoittaen. Intialaisille jumalten, jumalattarien ja henkien muodostamine jumalper-heineen ajatus taivaallisista olennoista kirjan laatijoina ei ole järjetön. Kukaan ei väittänyt vastaan. Pää vain keik-kui sivulta toiselle, niin kuin intialaiset tekevät myöntä-misen merkinä — myöntäessään, että niinhän se Jumala toimii. Tuntuu järjelliseltä. Kuka opettikaan ketä? Intialaisittain sanottuna: "Taivaalliset olennot? No prob-lem."

Kävin syvällisiä keskusteluja monien erilaisten ih-misten kanssa. Mielenkiintoisinta oli keskustella kahden kiinalaisen, Intiassa syntyneen mutta han-rotuun kuulu-van ystävän kanssa. Tapa, jolla nämä kaksi nuorukaista tervehtivät minua, johti minut mielessäni kutsumaan heitä "kiinalaisveljeksiksi". Mark oli jo ennemmin jutut-tanut heitä pitkät tovit, ja he olivat ostaneet kirjan. Se oli merkittävä kustannuserä näille nuorille opiskelijoille.

Peräänantamattomuutta ja syvällistä kiinnostusta osoittaen he kysyivät minulta: "Veli, mitä sanot Raama-tun kohdasta: 'Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani?'" Heidän mielessään oli kohta Joh 14:6, jota fundamentalistikristityt mieluusti siteeraavat käyttä-en sitä todistamaan, että Jumalan voi tuntea vain Jeesuk-sen kautta ja että Jeesus on ainoa tie taivaaseen; siksi jokaisen on oltava kristitty. Kaikki muut on kirottu helvetin tuleen. En ole koskaan kyennyt vastaamaan tähän väitteeseen tyydyttävästi tai johdonmukaisesti, vaikka hyvin tiedän, että se ei ole Rakastamani ja Myö-tätuntoisen Isämme toimintatapa.

Jollakin merkillisellä tavalla minulle tuli nyt, näillä messuilla, inspiraatio, kun katsoin silmiin näitä kahta vilpítőntä totuudenetsijää. Sanoin nuorille miehille hei-dän käyttämänsä puhetapaa noudattaen: "Veljet, olette kristittyjä. Tunnette Jumalan, rakastavan Isämme. Onko niin?"

"Kyllä, veli, tunnemme Hänet", he vastasivat.

"Ja kristillisen opetuksen mukaan Jumala on Kol-minaisuus. On Jumala Isä, Jumala Poika ja Jumala Henki. He ovat yksi."

He vastasivat: "Ovat, veli, he ovat yksi."

"Ja veljet, samalla he jollakin mystisellä tavalla ovat eri persoonia. Kysymyksessä on ymmärryksemme ylittävä paradoksi, mutta uskossa me tiedämme sen todeksi."

"Kyllä, veli, se on totta."

Ja kysyin: "No, entäpä jos olen harras muslimi ja us-kon, ettei ole muuta Jumalaa kuin Allah ja palvon Allahia? Eikö Allah ole sama kuin Isä, eikö kysymyksessä ole sama Jumala?"

He vastasivat: "Kyllä, veli."

"Jos tunnen Isän, silloin tunnen koko Kolminai-suuden, vaikken tietäisikään, että Kolminaisuus on ole-massa. Jos tunnen Isän, tunnen myös Pojan ja Pyhän Hengen, vaikken tietäisikään tätä Totuutta tietäväni. Se on osa Jumalan mysteeria."

He nykyttivät päätään myöntämisen merkiksi.

Näin valon syttyvän heidän silmissään. Tunsin oman sydämeni avautuvan ja sieluni kasvavan liittäessäni tämän muiston sieluni kuvagalleriaan. Tuona hetkenä kuulin totuuden hopeakellojen helkkyvän sydämessäni. Lähetin kiitokset Näkymättömälle Rakastetulle, joka elää sisimmäs-sämme ja Maailmankaikkeuden Keskuksesta kuulee ää-nemme. Kiitin silloin ja kiitän nyt kun kirjoitan näitä rivejä: Kiitän sinua Näkymätön Isä ja Kristus Mikael.

Tiedämme asiaan liittyvät tosiseikat Jeesuksen jää-hyväispuheesta: *Tuomaksen sanat kuultuaan Jeesus vastasi: "Tuomas, minä olen tie, totuus ja elämä. Kukaan ei mene Isän tykö muutoin kuin minun kauttani. Kaikki, jotka löytävät Isän, löytävät ensin minut. Jos tunnette minut, tunnette tien Isän tykö. Ja tähän tunnette minut, sillä olette eläneet kanssani ja nyt te näette minut."* [1947:6]

Me *Urantia-kirjan* lukijat tiedämme tosiasiat ja ilonam-me on löytää totuus ja tehdä muutkin siitä osallisiksi.

Keskusteluni veljesten kanssa jatkui. Totesimme, että olemme etuoikeutettuja, sillä saamme pitää Jeesuksen sydämessämme ja todellakin tuntea hänet. Tiedostimme, että vastuumme on olla tuomitsematta niitä, jotka tuntevat vain Isän, sillä jos he tuntevat Isän, he tuntevat tietämät-tään myös Jeesuksen.

Seuraava kysymys käsitteli juuri tätä asiaa: "Entä epä-jumalain palvojat?"

Intiassa on kokonainen kansan palvoma Jumalten tar-ha. Temppelet, toimistohuoneistot, hotellien aulat, koje-laudat, kaikki ovat täynnä monenkirjavia Jumalten kuvia ja veistoksia. Jumalan palvontaritualeja on monenlaisia. Patsaita vaateetaan ja vaatteita vaihdetaan sesongin mu-kaan. Temppeleissä järjestetään erityisseremonioita, ja Jumala kannetaan kaikkein pyhimmän ulkopuolelle. Kun kansa ryntäilee nähdäkseen Jumalan, syntyy lähes mellakka. Jumalalle annetaan maitoa ja makeisia. Minulle se tuo mieleen pyhimysten päivät, patsas- ja pyhänjäännösparaatit Italiassa ja Latalaisessa Amerikassa. Muutamissa Kali-

jumalan temppeleissä uhrataan yhä vuohia jokaisena aamuna. Tämä ravinto jaetaan köyhille. Näissä tapauksissa palvojat tosiaan uskovat Jumalan olevan paikalla.

Kysyin: "Kun me kristityt ehtoolisella syömme Kristuksen ruumista ja verta, onko Jeesus itse silloin tosiaan läsnä?"

He vastasivat: "On."

"Majassa kiveä palvova mies todellakin uskoo Jumalan olevan läsnä. Olemme etuoikeutettuja sikäli, että tiedämme Jumalasta ja Jeesuksesta tavalla, jota voimme luonnehtia kehittyneemmäksi. *Urantia-kirja* on vielä tuotakin tietoa korkeampaa opetusta."

Nostin *Urantia-kirjan* pääni yläpuolelle ja sanoin: "Ajatelkaa noiden ihmisten uskoa pienenä liekinä. Jos asetamme tämän kirjan sen päälle, muserramme uskon ja sammutamme liekin. *Urantia-kirja* opettaa meitä olemaan niin tekemättä, ja tunnemme sydämessämme, että sellainen teko olisi väärin."

Juttelimme monista muista aiheista. Näin näissä nuorukaisissa potentiaalia ja näin heidän edessään valoisin elämän. He antoivat minulle osoitteensa pyytäen minua kirjoittamaan. Keskustelun lopuksi he pysyivät minua rukoilemaan puolestaan. Seisoimme näyttelykoppissa ja painoimme päämme: "Jumalallinen Isä, anna meidän puhua lempeitä sanoja Intian kansalle ja levittää *Urantia-kirjan* opetusta Intian kaikille heimoille. Kiitämme Sinua siitä, että tunnemme Sinut. Kiitämme sinua tästä lahjaksi saamastamme ilmoituksesta. Kiitos sinulle näistä yhdessäolomme etuoikeutetuista hetkistä. Kiitos siitä, että saimme tutustua toisiimme. Jeesuksen nimessä, aamen."

Otimme valokuvat ja hymyn karehtiessa kasvoillamme lausuimme jäähyväiset. Odotan jo uutta matkaa Delhin kirjamesuille elokuussa tavatakseni nämä veljet toistamiseen.

Delhin kirjamesuilla elokuulussa 1999 keskustelimme opintoryhmän tarpeellisuudesta. Toiveemme oli, että sellainen kokemus muokkasi maaperää kotoperäisten opintoryhmien muodostumiselle. Muutaman Maailman kirjamesuilla kuluneen päivän jälkeen Robert järjesti meille kokoontumistilat. Asetimme opintoryhmän kokoontumisajankohdaksi kello 17 messujen viimeisenä päivänä. Sovittuun aikaan lähdimme etsimään kokoushuonetta, mikä olikin oma seikkailunsa. Lopulta huone löytyi, ja kokous alkoi viiden länsimaalaisen ja kolmen intialaisen läsnäollessa. Kuusi muuta intialaista liittyi joukkoomme ensimmäisen puolituntisen kuluessa.

Muutaman hetken aluksi mietiskelyämme uppouduimme lukuun 100, "Uskonto ihmisen kokemuksessa". Monien muiden opintoryhmien tavoin keskustelu hyppeli tässäkin ryhmässä sinne tänne. Oli vaikeaa johdattaa keskustelua takaisin aiheeseen olematta karkea. Minuun tekivät vaikutuksen ne helmet, jotka nämä uudet lukijat kirjaa vasta muutaman päivän luettuaan olivat jo ehtineet löytää. *Urantia-kirja* vetoaa intialaiseen ajatusmaailmaan ja kun elokuussa palaamme, on mahdollista, että tapaamme jo joitakuita intialaisia *Urantia-kirjan* asiantuntijoita. Ja toivomme, että saamme palata vielä monille kirjamesuille kastelemaan ja ravitsemaan tätä maaperää.

Minua ei kiinnosta New Delhin kuumuus, kurjuus ja saastaisuus sinne elokuussa 2000 palatakseni, mutta minua kiinnostaa nähdä taas Intian *Urantia*-puutarha. Miten lienevät siemenet itäneen?

MITÄ ON LOJAALISUUS?

CATHY JONES

17.3.2000

Rakastaa Isää kaikesta sydäimestäsi, sielustasi ja mielestäsi.

Totella sisäistä ääntä.

Olla antamatta periksi kärsimättömyydelle pysyen samalla uskollisena periaatteille.

Pyytää aina luonteenlujuutta.

Johtaa muita esimerkillään.

Tiimityötä! Kunnioittaa muitten oikeuksia ja ideoita.

Kyllä! kutsuun palvella kanssaihmiäsi.

Uutisia Virosta: Ensimmäinen konferenssi lapsille *Urantia-kirjasta*

PEEP SÖBER
Tallinna, Viro

Joulukuun 4.—6. päivänä 1999 järjestettiin Tallinnassa konferenssi lapsille. Konferenssin päämääränä oli esitellä *Urantia-kirja* lapsille. Nuorisojärjestömme Menestyvien lasten järjestö (MLJ) oli valmistellut seminaarin yhteistyössä virolaisten lukijoiden kanssa.

MLJ:n toiminnanjohtaja **Veikko Raagmets** toimi nuorisajohtajana jo Viron neuvostomiehityksen aikana. Hänen järjestönsä toimintaa ja tavoitteita ei edes tuolloin saneltu Moskovasta. Hän oli entisessä Neuvostoliitossa ensimmäinen, joka julisti, että on olemassa nuorisojärjestö, joka on riippumaton Moskovan harjoittamasta ideologisesta painostuksesta. Viron itsenäisyyden palauttamisen aikoihin hän loi nuorisojärjestölle uuden pohjan ja rakenteen, ja se muistuttaa nyt jossakin määrin läntisten maiden partiojärjestöä. Muutamaa vuotta aiemmin Veikko oli löytänyt *Urantia-kirjan* ja ilmoituksen opetusten inspiroimana hän järjesti MLJ:n uudelleen tavalla, joka saattoi sen parempaan sopusointuun mainittujen opetusten kanssa. Tästä syystä hän kutsui nuoren lukijan **Helen Anveltin** työskentelemään MLJ:n konsulttina.

MLJ järjestää koulutuntien jälkeistä toimintaa, etupäässä koulutusleirejä, 12—18-vuotiaille lapsille Viron kaikilta kulmilta. MLJ:n päätavoitteena on opettaa jäseniään hallitsemaan menestyksellisesti elämän asettamat haasteet. MLJ:n filosofian mukaan menestyksellisen elämän tunnusmerkkejä ovat taloudellisen riippumattomuuden lisäksi monet muut tärkeät näkökohdat, kuten mielenrauha, hyvä terveys, luonnonympäristön arvostaminen, sopusointuiset ihmissuhteet, päämäärät ja ihanteet, älyllisesti rehellinen itsetunto, itsekunnioitus ja Korkeampi Tietoisuus. Monien kurssien lisäksi toimintaan kuuluu myös viihdettä, urheilua, taidetta ja tilaisuus nauttia luonnonympäristöstä.

MLJ ei ole poliittinen eikä uskonnollinen järjestö, se ei myöskään toimi yhteydessä mihinkään poliittiseen puolueeseen, kirkkokuntaan tai lahkoon. Järjestöön kuuluu noin tuhat jäsentä, jotka ovat järjestäytyneet 60 kerhoksi. Koska *Urantia-kirja* on MLJ:n ideologinen perusta, kaikki jäsenet tutustutetaan kirjaan. Tämä saavutetaan sillä, että jokaiselle uudelle jäsenryhmälle esitetään johdettava luento kirjasta. Järjestö kantaa pientä jäsenmaksua. Jäsenyys oikeuttaa osallistumaan vähintään neljälle

koulutusleirille vuosittain. MLJ saa toimintavaransa osaksi valtiolta ja eri säätiöiltä. Viron riigikogun (eduskunnan) puhemies on MLJ:n suojelija. Listätietoja MLJ:stä on nähtävillä verkkosivustossa www.online.ee/~elorg/

Aika oli nyt kypsä MLJ:n jäsenten maailmankatsomuksen laajentamiseen *Urantia-kirjan* opetuksin. Joulukuisen seminaarin tarkoituksena oli osanottajien tietojen ja tietämyksen laajentaminen maailmankaikkeuden rakenteesta ja hallinnosta; ihmisen alkuperästä ja määränpäästä sekä uskonnon, filosofian ja tieteen välisestä yhteydestä. Lisäksi pyrkimyksenä oli antaa uusi käsitys ajallisuudesta, ikuisuudesta ja Jumaluudesta. Tavoitteena oli myös antaa joitakin käytännön neuvoja siitä, miten tietojaan filosofiasta ja uskonnosta voi soveltaa arkielämäänsä. Pääasiana oli kuitenkin auttaa osanottajia löytämään henkilökohtainen totuutensa. Luennoijat korostivat, ettei kaikkea heidän sanomaansa tule pitää absoluuttisena totuutena.

Seminaariin kohdistuva voimakas kiinnostus yllätti MLJ:n johtajat. Mitään vastaavaa ei ollut ennen koettu. Viikkoa ennen tapahtumaa seminaariosallistumista oli anonut jo 120 lasta. Mutta kokoustila oli valitettavasti vain 85 osanottajalle... Meidän piti suunnitelmiamme vastaisesti luopua ajatuksesta kertoa seminaarista virolaislukijoille. Minkäänlainen seminaarin mainostaminen ei niin ikään tullut kysymykseen. Ilmoittautumisten vastaanottaminen piti päättää viikkoa liian aikaisin. Itse asiassa tilaisuuteen osallistui loppujen lopuksi 90 lasta! Ketään vanhemmista ei voitu laskea sisälle. Kysymyksessä oli tosiaankin osanottajamäärältään kaikkien aikojen suurin tapahtuma.

Luennoijina toimivat Veikko Raagmets, **Ruth Kask**, **Riho Kokk** ja **Peep Söber**. Luentoaiheita olivat “Universumin rakenne”, “Johtajuus ja lait”, “Kosminen elämänuramme”, “Ihminen universumissa”, “Jeesuksen elämä ja opetukset” ja “Kirjan alkuperä, *Urantia*-liike Virossa ja maailmalla”.

Lapsille esitettiin säätiön käänösvideo, erään amerikkalaisen TV-aseman video sekä Vancouverissa viime vuonna tuotettu joukkoviestintää käsittelevä puheohjelma. Aikaa oli varattu myös seuraaville opintoryhmille: ”Näkymätön maailma — uskoako vaiko ei”, ”Jokainen on oman onnensa seppä”,

”Rakkaus, avioliitto ja perhe-elämä” sekä ”Näkymätön maailma ja arkielämä”.

Tanssimiselle ei liennyt ollenkaan aikaa, sillä osanottajille ilmaantui tilaisuus tavata yksi kuuluisimmista näyttelijättäristämme. Hän oli saanut minulta muutaman käännösluvun jo 12 vuotta sitten ja hän lukee kirjan varmasti sitten, kun se on julkaistu ja saatavilla. Järjestyi vielä toinenkin tapaaminen, tällä kertaa kuuluisan virolaisen säveltäjän kanssa. Paitsi säveltäjä, hän on myös harrastelijaastronomi, joka on muu muassa rakentanut itselleen observatorion. Mutta paras kaikista oli konferenssin lopulle osunut tapaaminen ranskalaisen **Séverin Debuissionin** kanssa. Lapsia innosti se, että hänestä oli tullut kirjan lukija jo 14-vuotiaana. Séverin oli lopulta kuin juuri konsertin päättänyt pop-tähti, joka jakeli nimikirjoituksiaan oikealle ja vasemmalle — virolaistyöille!

Oli ainutlaatuinen kokemus olla valmistelussa tällaista tapahtumaa ja olla siellä mukana. Emme ole kuulleet, että kukaan toinen olisi tehnyt jotakin vastaavaa aikaisemmin. Oli uskomattoman liikuttavaa nähdä, miten syvällistä hengellinen vastaanottavaisuus ja kiinnostus voi olla koululastemme keskuudessa. Kaikkein hämmästyttävintä ehkä oli nähdä, kun nuorin osanottajamme, 10-vuotias

Toomas esitti Séverinille älykkäitä kysymyksiä ja teki sen vielä englannin kielellä!

Seminaarin päätteeksi järjestettiin pienimuotoinen testi, ja vastauksista riippuen osallistujille annettiin *Urantia-kirjan* opetusten Mestarin tai Opetuslapsen arvonimi. Nyt he tietävät, että *Urantia*-säätio on julkaisija, ei kirkko, ja että ensimmäinen painos tuli saataville jo vuonna 1955 kaukana Chicagossa.

Joukossamme viljeltiin paljon huumoria ja riemullisuutta. Kertaakaan emme kuulleet kritiikin tai skeptisyyden sanaa. Ainoa murheellinen puoli oli se, että emme voi tarjota itse kirjaa omalla äidinkielellämme. Se aika ei kuitenkaan ole kaukana, jolloin vironkielinen käännös valmistuu ja säätio sen toivottavasti pikimmiten julkaisee. Tässä seminaarissa avattiin ovi, on heidän asiansa astuvatko he sisälle vai jäävätkö ulkopuolelle. *Urantia-kirja* arvioitiin korkealle; 90 % lapsista halusi olla mukana seuraavallakin kerralla, 75 % oli valmis vastaanottamaan syvällisempääkin tietoa ja 62 % uskoi, että kaikki heidän kuulemansa oli totta.

Muutama vuosi sitten johtokunnan jäsen Georges Michelson-Dupont sanoi, että *Urantia-kirjan* opetukselle on Virossa hyvä maaperä. Nyt voimme sanoa, että se pitää paikkansa myös nuoremman sukupolvemme kohdalla.

VIRON KAIKKIEN AIKOJEN SUURIN KONFERENSSI

Peep Söberin raportti

Huhtikuun 8. päivänä seitsemänkymmentä *Urantia*-kirjan lukijaa kokoontui Tallinaan osallistuakseen Viron *Urantia*-yhdistyksen konferenssiin. Konferenssilla oli kaksikin tarkoitusta: Tarjota uusille lukijoille hyödyllistä tietoa kirjan eri lukumenetelmistä ja perustaa heille uusia opintoryhmiä. Ensimmäisen luennon esitti Peep Söber aiheesta ”Henkilökohtainen kokemukseni kirjan lukemisesta” Sen jälkeen kuultiin kolme muuta luentoa, joita elävöitti videoesitys. Nuorisojärjestön johtaja Veikko Raagmets esitteli kirjaa yleisesti, minkä jälkeen varapuheenjohtajamme Ruth Kask puhui seitsemästä mielenauttajahengestä. Neljäntenä ohjelmakohtana oli Ruthin ja Peepin yhteisesitys enkeleistä ja keskiväliolennoista.

Viimeisen luennon esitti matematiikan professori Vello Reeben Tarton yliopistosta. Hänen luen-

tonsa aiheena oli ”Kosmologia — luotan enemmän *Urantia-kirjaan* kuin akateemisiin tieteisiin“. Hän esitti ankaraa kritiikkiä nykyistä alkuräjähdysteoriaa vastaan ja viittasi sellaisten tiedemiesten kuin H. Arpin, H. Alfenin ja F. Hoylen havaintoihin. Arp, Alfen ja Hoyle ovat hylänneet alkuräjähdyksiteorian maailmankaikkeuden olemassaolon selityksenä. Hän kertoi myös useista tieteellisistä havainnoista, jotka luovat uskottavuutta käsityksille luvun seitsemän keskeisen tärkeästä osasta maailmankaikkeudessa.

Konferenssimme tuotti monia hyviä tuloksia. Useat uudet lukijat innostuivat lukemaan kirjan ja liittymään opintoryhmään.

Aloitamme kohta elokuisen kesäkonferenssimme valmistelut. Kaikkiaan 50 lukijaa on jo ilmoittautunut tilaisuuteen. Toivomme näkevämme siellä myös suuren joukon muiden maiden lukijoita. Veljet ja sisaret, teretulemast Eestisse!

JOURNAL

International Urantia Association JOURNAL on *Urantia-kirjan* lukijoiden neljännesvuosittainen uutislehti, jonka tuottaa Kansainvälinen Urantia-yhdistys, 533 Diversey Parkway, Chicago, Illinois 60614, Yhdysvallat.

IUA Journal ilmestyy englanniksi, suomeksi, ranskaksi ja espanjaksi.

Toimittajat

Päätoimittaja Carolyn Prentice; *toimittajat* Pascal Coulombe (Ranska), Cathy Jones (USA), Kari Kuosmanen (Suomi), Janet Nilsen (USA), Maggie Pyle (USA), Andrés Rodríguez (Kolumbia), Trevor Swadling (Australia).

Muunkielisten painosten tuotanto: Seppo Kanerva, muunkielisten painosten valvova toimittaja. Seppo Kanerva *suomi*; Chris Ragetly ja Jean Royer, *ranska*; Victor García Bory, Elías García Canseco, David Carrera Ibáñez, Gustavo Proaño, Andrés Rodríguez, David Carrera ja Bill Lloyd, *espanja*.

TILAUKSET

Tilaushinnat:

Vuositilaus (neljä numeroa): FIM 50,00

Irtonumerot: FIM 15,00

Tilausmenettely:

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Urantia Foundationin pankkitilille Leonia 800012-70160873. Pankkisiirtolomakkeen "Tiedotuksia" -osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille IUA Journal on jäsenetu.*

TOIMITUSPERIAATTEET

JOURNAL ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat JOURNALin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. JOURNAL ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka JOURNAL pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeelliseksi katsomansa toimitukselliset muutokset. JOURNAL on tarjotuista artikkeleista kiittollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa yhteyttä JOURNALiin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista JOURNALissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken JOURNALille tarkoittamanne postin ja artikkelitarjoukset johonkin Urantia-säätiön toimistoista. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan Urantia Foundationin keskustoimistoon. Kansainvälinen Urantia-yhdistys ja International Urantia Association JOURNAL ovat läheisessä suhteessa Urantia-säätiöön, *Urantia-kirjan* alkuperäiseen julkaisijaan. Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä, IUA JOURNALista tai Urantia-säätiöstä, ota yhteyttä johonkin seuraavista Urantia-säätiön toimistoista:

Kaikki tulkinat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten, Urantia-säätiön johtokunnan tai Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Ellei toisin osoiteta, lainaukset ovat teoksesta *Urantia-kirja* © 1993 tai *The Urantia Book* © 1955 Urantia Foundation. Lainaukset on merkitty *Urantia-kirjan Hakemistossa* © 1993 Urantia Foundation käytettyä merkitsemistapaa noudattaen.

© 2000 Kansainvälinen Urantia-yhdistys

KESKUSTOIMISTO—AMERIKAN YHDYSVALLAT

Urantia Foundation
533 Diversey Parkway
Chicago, Illinois 60614, USA
Puh: +1-773-525 3319; faksi: +1-773-525 7739
Sähköposti: urantia@urantia.org
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

SUOMI—POHJOIS- JA ITÄ-EUROOPPA

Urantia Foundation / Urantia-säätiö /
Urantia-stiftelsen
Runeberginkatu 54a A 5
00260 HELSINKI
Puh. (09) 496 561; faksi: (09) 496 225
Sähköposti: seppo.kanerva@kolumbus.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

AUSTRALIA—UUSI-SEELANTI—AASIA

Urantia Foundation
7 Walsh Street
North Narrabeen 2101 NSW, Australia
Puh./faksi: +61-2-9970 6200
Sähköposti: urantia@ozemail.com.au
Verkkosivu: <http://www.ozemail.com.au/~urantia>

ISO-BRITANNIA JA IRLANTI

Urantia Foundation
2 Wanbourne Lane
NETTLEBED, Oxfordshire RG9 5BJ
Yhdistynyt Kuningaskunta
Puh./faksi: +44-01491-641 922
Sähköposti: chris_moseley@mon.bbc.co.uk

RANSKA—LÄNSI- JA ETELÄ-EUROOPPA

Urantia France S.A.
48, rue Douy Delcupe
93100 Montreuil sous Bois
Ranska
Puh. +33-1-5693 3513; faksi +33-1-5693 3511
Sähköposti: georges.michelson-dupont@wanadoo.fr
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

KANADA (Québec)

Fondation Urantia
707, route 138
Cap-Santé PC G0A 1L0
Kanada
Puh. +1-418-285 3333; faksi +1-418-285 0226

KANADA (Vancouver)

Urantia Foundation
2150 Bellevue Avenue 805
West Vancouver BC V7V 1C3
Kanada
Sähköposti: cascades@telus.net